

TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2015)0408

Deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare

Rezoluția Parlamentului European din 25 noiembrie 2015 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare (2015/2066(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 4 și 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolele 107, 108, 113, 115, 116, 175 și 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Decizia sa din 12 februarie 2015 privind constituirea și stabilirea atribuțiilor, a componenței numerice și a duratei mandatului Comisiei speciale pentru deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare¹,
- având în vedere dezvoltările Consorțiului Internațional al Jurnaliștilor de Investigație (ICIJ) privind deciziile fiscale și alte practici dăunătoare care au loc în Luxemburg, care au devenit cunoscute sub numele de „LuxLeaks”,
- având în vedere rezultatele summiturilor G7, G8 și G20 privind aspecte fiscale internaționale, în special summitul de la Elmau din 7-8 iunie 2015, summitul de la Brisbane din 15-16 noiembrie 2014, summitul de la St Petersburg din 5-6 septembrie 2013, summitul de la Lough Erne din 17-18 iunie 2013 și summitul de la Pittsburgh din 24-25 septembrie 2009,
- având în vedere raportul „Competiția fiscală dăunătoare. O nouă problemă la nivel global” al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) din 1998,
- având în vedere raportul din 2013 al OCDE intitulat „Addressing Base Erosion and Profit Shifting (BEPS)” (Găsirea unei soluții la erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor), Planul de acțiune al OCDE privind BEPS și publicațiile ulterioare acestuia,
- având în vedere recente concluzii ale Consiliului European privind baza consolidată comună de impozitare a societăților comerciale (14 martie 2013), privind impozitarea (22 mai 2013), privind schimbul automat de informații (18 decembrie 2014), privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS), privind schimbul automat

¹ Texte adoptate, P8_TA(2015)0039.

de informații fiscale la nivel global și măsurile fiscale dăunătoare (18 decembrie 2014) și privind evaziunea fiscală (27 iunie 2014),

- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Economice și Financiare (ECOFIN) și raportul său privind aspectele fiscale adresat Consiliului European la 22 iunie 2015,
- având în vedere rapoartele semestriale ale Grupului privind codul de conduită (impozitarea societăților comerciale) adresate Consiliului privind codul de conduită,
- având în vedere Directiva privind cooperarea administrativă¹, Directiva privind dobânzile și redevențele², precum și ultimele propuneri legislative ale Comisiei de modificare a acestor directive,
- având în vedere Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre³ (Directiva privind societățile-mamă și filialele), modificată ultima dată în 2015,
- având în vedere Directiva 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate⁴,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din TFUE⁵,
- având în vedere Directiva 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe și al impozitării primelor de asigurare⁶,
- având în vedere Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei⁷,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 februarie 2007 către Consiliu, către Parlamentul European și către Comitetul economic și social european privind activitățile Forumului mixt al UE pentru prețurile de transfer în domeniul procedurilor de evitare și soluționare a conflictelor și privind orientările pentru acordurile prealabile referitoare la prețuri în cadrul UE (COM(2007)0071)

¹ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1) privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe.

² Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite (JO L 157, 26.6.2003, p. 49).

³ JO L 225, 20.8.1990, p. 6.

⁴ JO L 158, 27.5.2014, p. 196.

⁵ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁶ JO L 336, 27.12.1977, p. 15.

⁷ JO L 141, 5.6.2015, p. 73.

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 decembrie 1998 privind aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul măsurilor referitoare la impozitarea directă a activităților economice¹,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 iunie 2015 intitulată „Un sistem de impozitare a întreprinderilor echitabil și eficient în Uniunea Europeană: 5 domenii cheie” (COM(2015)0302),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 martie 2015 privind transparența fiscală în scopul combaterii evaziunii fiscale licite și ilicite (COM(2015)0136),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 decembrie 2012 intitulată „Un plan de acțiune în vederea consolidării luptei împotriva fraudei și a evaziunii fiscale” (COM(2012)0722),
- având în vedere Recomandarea Comisiei din 6 decembrie 2012 privind planificarea fiscală agresivă (C(2012)8806),
- având în vedere Recomandarea Comisiei din 6 decembrie 2012 privind măsuri menite să încurajeze țările terțe să aplice standarde minime de bună guvernanță în chestiuni fiscale (C(2012)8805),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 iunie 2012 privind modalitățile concrete de intensificare a luptei împotriva fraudei și evaziunii fiscale, inclusiv în ceea ce privește țările terțe (COM(2012)0351),
- având în vedere propunerea Comisiei din 2011 de directivă a Consiliului privind o bază fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB) (COM(2011)0121), precum și poziția Parlamentului din 19 aprilie 2012 referitoare la respectiva propunere²,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 octombrie 2011 intitulată „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor” (COM(2011)0681),
- având în vedere Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre din 1 decembrie 1997 referitoare la Codul de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor³ și la rapoartele periodice referitoare la domeniul impozitării întreprinderilor adresate Consiliului de către Grupul privind codul de conduită,
- având în vedere Recomandarea din 30 aprilie 2014 adoptată de Comitetul de miniștri al Consiliului European, referitoare la protecția avertizorilor de integritate,
- având în vedere raportul Simmons & Simmons din 1999 privind practicile administrative menționate la punctul 26 din raportul din 1999 al Grupului privind codul de conduită, precum și raportul Primarolo (SN 4901/99) și versiunea actualizată a acestuia din 2009,
- având în vedere amendamentele adoptate de Parlament la 8 iulie 2015 la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei

¹ JO C 384, 10.12.1998, p. 3

² JO C 258 E, 7.9.2013, p. 134.

³ JO C 2, 6.1.1998, p. 2.

2007/36/CE în ceea ce privește încurajarea implicării pe termen lung a acționarilor și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește anumite elemente ale declarației privind guvernanta corporativă¹,

- având în vedere Rezoluția sa din 8 iulie 2015 referitoare la impactul evaziunii fiscale și al fraudei fiscale asupra guvernantei, protecției sociale și dezvoltării în țările în curs de dezvoltare²,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2015 referitoare la raportul anual privind fiscalitatea³,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 martie 2015 referitoare la Raportul anual pe 2013 privind protejarea intereselor financiare ale UE – combaterea fraudei⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupție și spălarea de bani⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 mai 2013 referitoare la lupta împotriva fraudei, a evaziunii și a paradisurilor fiscale⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 aprilie 2012 referitoare la găsirea de modalități concrete de combatere a fraudei fiscale și a evaziunii fiscale⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la taxe și dezvoltare – cooperarea cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale⁸,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2010 referitoare la promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale⁹,
- având în vedere diversele audieri parlamentare și rapoartele ulterioare pe aceeași temă care au avut loc în parlamentele naționale, în special în Camera Comunelor a Regatului Unit, în Senatul SUA și în Adunarea Națională a Franței,
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei speciale pentru deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare (A8-0317/2015),

LuxLeaks: fapte și cifre

- A. întrucât scandalul LuxLeaks, care a izbucnit la 5 noiembrie 2014 datorită Consorțiului Internațional al Jurnaliștilor de Investigație, care a dat publicității circa 28 000 de pagini

¹ Texte adoptate, P8_TA(2015)0257.

² Texte adoptate, P8_TA(2015)0265.

³ Texte adoptate, P8_TA(2015)0089.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2015)0062.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2013)0444.

⁶ Texte adoptate, P7_TA(2013)0205.

⁷ JO C 258 E, 7.9.2013, p. 53.

⁸ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 37.

⁹ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 29.

de documente confidențiale prin care s-au stabilit peste 500 de aranjamente fiscale private între administrația fiscală luxemburgheză și peste 300 de companii multinaționale între anii 2002 și 2010, a dezvăluit amploarea utilizării înțelegerilor secrete asupra unor structuri financiare complexe, create cu scopul de a obține reduceri fiscale semnificative; întrucât, în multe cazuri, filialele din Luxemburg care gestionează afaceri de sute de milioane de euro au un personal restrâns și desfășoară activități comerciale reduse în Luxemburg;

- B. întrucât aspectele legate de erodarea bazei de impozitare pentru întreprinderi și practicile de planificare fiscală agresivă au fost cunoscute și analizate la nivel internațional timp de cel puțin câteva decenii; întrucât LuxLeaks a adus aceste aspecte în atenția publicului și a mass-mediei, dezvăluind practici fiscale îndoielnice promovate de firme de consultanță în contabilitate dintr-un anumit stat membru; întrucât investigațiile Comisiei și activitățile desfășurate de Parlament prin intermediul comisiei sale speciale au arătat că acesta nu este un caz unic, ci că adoptarea de măsuri fiscale pentru reducerea datoriilor fiscale globale ale anumitor mari companii pentru a crește în mod artificial baza de impozitare națională în detrimentul altor țări, dintre care unele se confruntă cu măsuri de austeritate, reprezintă o practică ce a fost larg răspândită în Europa și în afara acesteia;
- C. întrucât astfel de comportamente, care adesea au ca rezultat separarea locului în care este creată valoarea și a locului în care este impozitat profitul, nu se limitează la decizii fiscale, ci cuprind o gamă largă de practici fiscale dăunătoare, aplicate de administrații fiscale naționale din UE și din afara UE;
- D. întrucât supunerea acestor practici la monitorizarea publică face parte din exercitarea controlului democratic; întrucât, dat fiind impactul loc negativ asupra societății în ansamblu, aceste practici pot persista numai atât timp cât rămân nedezvăluite sau sunt tolerate; întrucât jurnaliștii de investigație, sectorul neguvernamental și comunitatea academică au avut un rol esențial în demascarea cazurilor de eludare fiscală și în informarea corespunzătoare a publicului în această privință; întrucât, atât timp cât aceste cazuri nu pot fi prevenite, dezvăluirea lor nu ar trebui să depindă de curajul și de simțul etic al avertizorilor de integritate, ci să facă mai curând parte din mecanisme mai sistematice de raportare și de schimb de informații;

Impozitarea societăților comerciale în viziunea statelor membre

- E. întrucât venitul din impozitele pe profit aplicate societăților pentru cele 28 de state membre ale Uniunii s-a ridicat în 2012 la o medie de 2,6 % din PIB¹;
- F. întrucât, conform tratatului, impozitarea directă este în principal de competența statelor membre; întrucât, în măsura în care UE are competențe în materie de impozitare, exercitarea acestei competențe este de obicei supusă aprobării prin unanimitate în cadrul Consiliului; întrucât din acest motiv nu s-a luat încă o decizie semnificativă la nivelul UE în domeniul impozitării societăților comerciale, în ciuda progreselor realizate recent în UE în ceea ce privește integrarea pe piața internă, și în alte domenii acoperite de tratatele UE, cum ar fi acordurile comerciale internaționale, moneda unică și guvernarea economică și bugetară, precum și principiile și legislația privind combaterea spălării banilor; întrucât statele membre trebuie să respecte dreptul european din domeniul

¹ Taxation trends in the European Union („Tendințe fiscale în Uniunea Europeană”), ediția 2014, Eurostat.

concretenței și să se asigure că legislația lor fiscală este compatibilă cu principiile pieței interne și că nu creează denaturări ale concurenței; întrucât, prin acordarea dreptului de veto fiecărui stat membru, regula privind unanimitatea din cadrul Consiliului reduce stimulentele de a schimba statu-quo-ul actual cu o soluție bazată într-o mai mare măsură pe cooperare; întrucât, dacă nu se recurge la procedura prevăzută la articolul 116 din TFUE, ar fi necesară modificarea tratatului în ceea ce privește cerința de unanimitate în materie de impunere directă;

- G. întrucât situația actuală din fiecare stat membru care are drept de veto implică faptul că toate statele membre trebuie să dea dovadă de fermitate și dorință de colaborare în ceea ce privește abordarea problemei paneuropene a evaziunii fiscale;
- H. întrucât, cu câteva excepții laudabile, reprezentanții politici naționali nu au fost destul de proactivi până acum în ceea ce privește abordarea problemei evaziunii fiscale, inclusiv cu privire la deciziile fiscale luate;
- I. întrucât pe piața internă europeană capitalul are un flux liber, iar companiile mari raportează activitățile pe o bază consolidată, dar impozitele sunt colectate la nivel național de autoritățile fiscale, care nu fac un schimb însemnat de informații între ele;
- J. întrucât, în cadrul unei piețe interne finalizate, investițiile și alegerea locurilor de desfășurare a activităților comerciale nu ar trebui să fie afectate de denaturări artificiale; întrucât, cu toate acestea, globalizarea, digitalizarea și libera circulație a capitalurilor creează condițiile pentru o concurență fiscală mai intensă între statele membre și cu țările terțe, pentru a atrage investiții și întreprinderi; întrucât este important să se atragă și să se mențină întreprinderi în Europa, dar acest lucru nu poate lua forma unor regimuri fiscale dăunătoare, care au în primul rând scopul de a încuraja investițiile și de a atrage activitate economică suplimentară, de a reacționa la măsurile similare luate în țările vecine sau care sunt menite să corecteze ceea ce sunt considerate a fi dezechilibre prealabile între statele membre în ceea ce privește averea lor relativă, dimensiunea sau amplasarea periferică; întrucât, în plus, în unele jurisdicții se pare că există o corelație între sistemele fiscale atrăgătoare pentru companii și nivelul ridicat al averii naționale; întrucât structura optimă a sistemelor fiscale depinde de numeroși factori și, prin urmare, diferă de la o țară la alta; întrucât concurența fiscală prejudiciabilă între statele membre limitează potențialul pieței unice;
- K. întrucât, în loc să se concentreze doar pe crearea unui climat de afaceri atractiv care să dispună, de exemplu, de o bună infrastructură și de forță de muncă calificată, inclusiv prin direcționarea cheltuielilor înspre ameliorarea productivității, precum și pe asigurarea stabilității și predictibilității unui sistem fiscal, fiecare țară, în rolul său de participant la jocul concurenței fiscale, își folosește legislația națională, deopotrivă cu multitudinea sa de acorduri fiscale, pentru a se promova ca țară cu oportunități de investiții, ca punct prin care pot fi direcționate fluxurile de capital sau în care să fie contabilizate profiturile, atrăgând astfel întreprinderi sau companii cu sediu nominal în detrimentul țărilor partenere și prin recurgerea la practici neloiale între acestea; întrucât, luată separat, fiecare țară are un interes clar să adopte un comportament de „profitor”, și anume să fie prima care să conceapă și să pună în aplicare sisteme și dispoziții fiscale specifice pentru a atrage bază de impozitare și ultima care să participe la acțiuni de cooperare și coordonare pentru combaterea eludării fiscale;
- L. întrucât există o concurență fiscală între statele membre; întrucât la articolul 4 din TUE este prevăzut principiul cooperării loiale dintre statele membre ale Uniunii; întrucât

statele membre ar trebui să aplice cu scrupulozitate principiul cooperării loiale cu privire la chestiunile ce țin de concurența fiscală;

- M. întrucât unele state membre adoptă o poziție ambivalentă referitoare la evaziunea fiscală, pe de o parte deplâng erodarea bazei impozabile naționale, dar, în același timp, sunt responsabile de crearea sistemului național actual și a sistemelor internaționale de fiscalitate care au făcut posibilă această erodare și continuă să împiedice orice schimbare a sistemelor lor fiscale cu o soluție mai bine coordonată; întrucât, într-un cadru de mobilitate deplină a capitalurilor în UE și având în vedere obiectivul declarat al Comisiei privind introducerea unei uniuni a piețelor de capital, ar trebui să se țină seama pe deplin de interdependența și efectele reciproce ale sistemelor fiscale și de venituri naționale, avându-se în vedere efectele de propagare extensive pozitive și negative de la nivel transfrontalier ale deciziilor fiscale ale statelor membre la nivel individual, deoarece stimulentele fiscale dintr-un stat membru cauzează erodarea bazei de impozitare a altui stat;
- N. întrucât putem observa existența unui paradox, concurența liberă dintre statele membre în materie de fiscalitate ducând la comportamente anticoncurențiale și la denaturări ale concurenței;
- O. întrucât introducerea pieței unice europene s-a dovedit foarte utilă pentru economiile naționale, crescând competitivitatea și atractivitatea acestora în cadrul unei economii globalizate și întrucât convergența fiscală dintre statele membre va avea, în cele din urmă, același efect;
- P. întrucât legislatorul și administrațiile fiscale adeseori insuficient dotate nu pot anticipa sistemele inovatoare de eludare fiscală, ci pot doar reacționa, uneori cu o mare întârziere, la aceste sisteme care sunt concepute și promovate de unii consultanți fiscali, în special din cadrul unor firme de consultanță mari, avocați și companii intermediare; întrucât, în special, experiența arată că organismele UE care ar trebui să prevină introducerea de noi măsuri fiscale dăunătoare (cum ar fi Grupul lucru pentru codul de conduită, înființat de statele membre în 1998 sau Comisia în calitate de gardian al tratatelor) au dovedit că nu pot combate aceste evoluții de nedorit, uneori reacționând de manieră ineficientă sau pe baza unui mandat prea restrâns și că, în UE, a fost introdus un număr mare de măsuri sau acorduri noi și adesea agresive de eludare fiscală, precum regimurile fiscale favorabile pentru brevete; întrucât companiile multinaționale se bazează, în UE și peste tot în lume, pe expertiza unui sector bine organizat și competent de consultanți fiscali, bănci și alți furnizori de servicii financiare pentru dezvoltarea sistemelor lor de eludare fiscală; întrucât acest sector este reprezentat, în același timp, de organisme care oferă consultanță în chestiuni fiscale guvernelor și instituțiilor publice, cum ar fi, de exemplu, „platforma UE pentru buna guvernare fiscală”; întrucât există o serie de temeri cu privire la conflictele de interese care pot apărea în situațiile în care aceleași firme acordă consultanță atât autorităților publice, cât și companiilor multinaționale private;
- Q. întrucât întreaga planificare fiscală ar trebui să se realizeze în limitele legii și ale tratatelor în vigoare; întrucât, prin urmare, cea mai adecvată reacție la planificarea fiscală agresivă constă în adoptarea unei legislații corespunzătoare și în existența unei coordonări la nivel internațional în scopul obținerii rezultatelor dorite;
- R. întrucât punerea în aplicare a legislației are un rol decisiv pentru realizarea obiectivelor vizate; întrucât punerea în aplicare ține de competența administrațiilor naționale, care

adeseori sunt prea puțin stimulate pentru a coopera unele cu celelalte la nivel european; întrucât această situație mărește și agravează divergențele ce au la bază diferențele dintre legislațiile din întreaga Uniune;

- S. întrucât troica instituțiilor (Comisia Europeană, Banca Centrală Europeană și Fondul Monetar Internațional) care supraveghează programele de ajustare financiară și fiscală din statele membre, precum Portugalia și Grecia, nu au încercat să împiedice amnistiiile fiscale, deciziile fiscale, beneficiile fiscale și sistemele de scutire de impozite care au fost și sunt, în mod nedrept, discriminatorii și susțin corporațiile și persoanele care evită plata impozitelor, ceea ce duce la o scădere importantă a veniturilor publice și la creșterea sarcinii impuse întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) și cetățenilor care plătesc deja impozite prea mari;
- T. întrucât investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor fiscale și a spălării de bani, care adeseori implică operațiuni financiare și persoane juridice din mai multe jurisdicții, reprezintă o provocare foarte mare; întrucât personalul din statele membre care este responsabil cu investigarea și urmărirea penală a celor care comit infracțiuni fiscale și alte infracțiuni financiare este adesea subcalificat și slab dotat;
- U. întrucât politicile de austeritate și limitările bugetare din ultimii câțiva ani au redus mult capacitatea administrațiilor fiscale de a investiga infracțiunile fiscale și practicile fiscale dăunătoare; întrucât aceste reduceri au avut un efect deosebit de dăunător în țările care luau parte la programe de ajutor financiar conduse de troică, în cazul cărora veniturile publice au fost obținute în detrimentul IMM-urilor și al cetățenilor care plătesc impozite prea mari, în timp ce marile corporații și bogații care evită plata impozitelor au avut adeseori de beneficiat de pe urma amnistiiilor fiscale, a deciziilor fiscale și a altor sisteme de scutiri și beneficii fiscale, cum a fost cazul Portugaliei și al Greciei;

Decizii fiscale și practici fiscale dăunătoare

- V. întrucât deciziile fiscale acoperă o gamă largă de practici din statele membre, de la politici ad hoc la aplicarea foarte bine precizată a unei legi, în ceea ce privește domeniul și subiectul, caracterul obligatoriu sau nu, frecvența utilizării, publicitatea, durata și plata onorariilor; întrucât, la nivel internațional, nu există o definiție convenită de comun acord cu privire la deciziile fiscale, cu excepția referinței pe care Comisia o face la acestea, ca fiind „orice comunicare sau orice alt instrument sau acțiune cu efecte similare, realizată de către sau în numele unui stat membru referitoare la interpretarea sau aplicarea legislației fiscale”;
- W. întrucât deciziile fiscale nu sunt prin ele însele problematice deoarece scopul lor inițial este de a oferi securitate juridică contribuabililor și de a reduce riscurile financiare pentru firmele corecte în cazurile în care legislația fiscală sau aplicarea sa în anumite circumstanțe nu sunt clare sau sunt pasibile de interpretări divergente, în special pentru tranzacțiile complexe, evitând astfel litigiile care pot apărea ulterior între contribuabil și autoritatea fiscală;
- X. întrucât practica deciziilor fiscale s-a dezvoltat, în cadrul unei relații mai strânse și mai cooperante dintre administrațiile fiscale și contribuabili, ca un instrument de abordare a complexității tot mai mari a tratamentului fiscal aplicat anumitor tranzacții, într-o economie din ce în ce mai complexă, globalizată și digitalizată; întrucât, în pofida declarațiilor statelor membre că deciziile fiscale nu au caracter discreționar, ci sunt doar menite să interpreteze legislația fiscală în vigoare, dar au caracter secret, activitatea

comisiei sale speciale a confirmat că deciziile fiscale pot fi emise fără niciun cadru legislativ prin aranjamente cu caracter informal sau discreționar, sprijinind structuri de ordin fiscal care se bazează pe instrumente de planificare fiscală utilizate de obicei de către întreprinderile multinaționale pentru a-și reduce contribuția fiscală; întrucât acest lucru pare a fi o problemă în special - dar nu în mod exclusiv - cu deciziile legate de stabilirea tarifelor de transferuri în cadrul întreprinderii (așa-numitele acorduri de prețuri în avans); întrucât, prin asigurarea siguranței juridice doar anumitor actori, acestea ar putea crea inegalitate între întreprinderile cărora le-au fost acordate și întreprinderile din același sector care nu beneficiază de ele;

- Y. întrucât nici OCDE, nici Comisia Europeană nu au solicitat să se pună capăt practicii deciziilor fiscale ca atare;
- Z. întrucât deciziile fiscale anticipate nu ar trebui să afecteze în niciun fel tratamentul fiscal al tranzacțiilor, nici să favorizeze un contribuabil în fața altuia, ci ar trebui mai curând să aibă același efect ca și aplicarea ex post a dispozițiilor fiscale de bază, în condiții de egalitate; întrucât, prin urmare, scopul prezentului raport nu se limitează strict la deciziile fiscale, ci include, în conformitate cu mandatul acordat Comisiei speciale TAXE, orice măsură fiscală similară sau cu efecte similare, denumite generic „practici fiscale dăunătoare”, și anume măsuri menite să atragă firmele nerezidente sau tranzacții ale acestora în detrimentul altor jurisdicții fiscale în care aceste tranzacții ar trebui în mod normal impozitate și/sau măsuri destinate să privilegieze numai unele întreprinderi, denaturând concurența;
- AA. întrucât practicile fiscale dăunătoare pot, într-o anumită măsură, să fie conectate cu unul sau mai multe efecte nedorite: lipsa transparenței, discriminarea arbitrară, distorsionarea concurenței și condițiile inechitabile din interiorul pieței interne și în afara acesteia, cu impact asupra integrității pieței și asupra corectitudinii, stabilității și a legitimității sistemului fiscal, o impozitare mai drastică a unor factori economici mai puțin mobili, inegalități economice accentuate, concurența neloială dintre state, erodarea bazei de impozitare, nemulțumirea socială, lipsa de încredere sau deficitul democratic;
- AB. întrucât trebuie admis că, deși IMM-urile rămân vectorul principal al economiei și al ocupării forței de muncă în Europa, întreprinderile multinaționale joacă și ele un rol esențial în generarea investițiilor și a creșterii economice; întrucât, atunci când își plătesc contribuția fiscală corectă în țările în care se desfășoară cu adevărat activitatea lor economică și se creează valoare, respectivele companii contribuie în mod semnificativ la bunăstarea și dezvoltarea societății europene;

Activitatea comisiei speciale

- AC. întrucât comisia sa specială competentă, constituită la 26 februarie 2015, a organizat 14 reuniuni, în cursul cărora i-a audiat pe președintele Comisiei, Jean-Claude Juncker, pe comisarul pentru concurență, Margrethe Vestager, pe comisarul pentru afaceri economice și financiare, impozitare și vamă, Pierre Moscovici, pe președintele în exercițiu al Consiliului, Pierre Gramegna, pe ministrul de finanțe al Franței Michel Sapin, al Germaniei, Wolfgang Schäuble, al Italiei, Pier Carlo Padoan, și al Spaniei, Luis de Guindos, precum și reprezentanți ai OCDE, avertizori de integritate, jurnaliști de investigație, experți, cadre universitare, reprezentanți ai întreprinderilor multinaționale, ai asociațiilor profesionale, reprezentanți de sindicate și organizații neguvernamentale și membri ai parlamentelor naționale din UE (a se vedea Anexa 1); întrucât delegații ale Comisiei TAXE au vizitat Elveția pentru a investiga aspecte

specifice dimensiunii referitoare la țările terțe a mandatului său și au realizat misiuni de constatare în următoarele state membre: Belgia, Luxemburg, Irlanda, Țările de Jos și Regatul Unit; întrucât au fost, de asemenea, organizate reuniuni cu reprezentanți ai guvernelor Gibraltarului și Bermudei; întrucât toate aceste activități, chiar dacă au oferit o imagine diversificată și foarte valoroasă a sistemelor și practicilor fiscale din întreaga UE, nu au răspuns tuturor întrebărilor legitime, care se referă, între altele, la diferențele care există în continuare între declarațiile Președintelui Comisiei, Jean-Claude Juncker, în legătură cu pagina din raportul Krecké care are de mult un caracter confidențial;

- AD. întrucât o parte a activității comisiei a fost îngreunată de faptul că unele state membre precum și Consiliul nu au răspuns în timp util (a se vedea anexa 2) și, în cele din urmă, nu au trimis toate documentele solicitate sau au trimis doar răspunsuri formale, fără a adresa cererile formulate în profunzime; întrucât, dintre cele 17 companii multinaționale invitate doar patru au fost de acord să compare în fața comisiei în iunie și iulie 2015, după adresarea primei invitații; întrucât alte 11 companii multinaționale au fost de acord să compare în fața comisiei doar după votarea raportului în cadrul Comisiei TAXE și după trimiterea mai multor invitații, astfel încât a trebuit să fie organizată o nouă reuniune extraordinară cu scurt timp înaintea votului în plen (a se vedea anexa 3); întrucât Comisia nu a cooperat pe deplin și nu a trimis toate documentele de ședință și notele informale ale reuniunilor privind Codul de conduită și a oferit doar o procedură de consultare limitată, din cauza presiunii unor state membre; întrucât, prin urmare, mandatul comisiei a trebuit să fie prelungit;
- AE. întrucât, la momentul adoptării prezentului raport, la Comisie se aflau în curs de desfășurare o serie de investigații privind ajutoarele de stat, legate de acordurile privind prețurile de transfer, validate de decizii fiscale și alte decizii cu efect sau caracter similar, care afectează profitul impozabil alocat anumitor filiale ale întreprinderilor multinaționale;

Rezumat al practicilor de impozitare a societăților în statele membre

1. reamintește că modelele de impozitare a societăților existente în țările industrializate au fost concepute în prima jumătate a secolului al XX-lea, într-o perioadă în care activitatea transfrontalieră era limitată; ia act de faptul că globalizarea și digitalizarea economiei au modificat radical lanțul valoric global și modul de funcționare a pieței și că majoritatea întreprinderilor mari au acum o structură transnațională care necesită să se treacă dincolo de normele fiscale naționale; subliniază faptul că normele naționale și internaționale din domeniul impozitării nu au ținut pasul cu evoluția mediului de afaceri;
2. subliniază necesitatea de a elabora o politică fiscală echitabilă și echilibrată, ca parte integrantă a reformelor structurale din statele membre;
3. ia act de faptul că, deși conformarea la diverse sisteme fiscale a devenit din ce în ce mai complexă pentru firmele care funcționează la nivel transfrontalier, globalizarea și digitalizarea le-au înlesnit organizarea activităților prin intermediul centrelor financiare off-shore și crearea de structuri sofisticate pentru a-și reduce contribuția fiscală globală; este preocupat de faptul că, din cauza crizei economice și a consolidării bugetare, majoritatea statelor membre și-au redus semnificativ personalul din cadrul administrațiilor fiscale; subliniază că administrațiile fiscale naționale ar trebui să dispună de suficiente resurse, inclusiv de suficient personal, pentru a funcționa eficient în prevenirea, depistarea și combaterea planificării fiscale agresive, a evaziunii și

eludării fiscale, ce generează erodarea substanțială a bazei lor fiscale și asigură o mai bună și o mai corectă impunere fiscală, precum și credibilitatea sistemului fiscal; ia act de faptul că studiile au arătat că prezența personalului calificat în administrațiile fiscale contribuie în mod semnificativ la asigurarea unor venituri mai mari pentru stat decât costurile conexe, eficacitatea administrațiilor fiscale având un impact pozitiv direct asupra veniturilor fiscale;

4. subliniază diferența dintre, pe de o parte, practicile dăunătoare ale anumitor administrații fiscale și naționale care permit societăților multinaționale să își transfere profiturile în scopul de a evita impozitul pe teritoriile unde acestea au fost obținute și, pe de altă parte, competiția în care intră guvernele pentru a atrage investițiile străine directe (ISD) sau pentru a menține activitățile economice în interiorul țării, în deplină conformitate cu legislația UE;
5. subliniază faptul că, în conformitate cu principiul subsidiarității, tratatul permite statelor membre să stabilească propriile niveluri ale taxelor și bazei fiscale aplicate societăților comerciale până în momentul în care se vor fi convenit măsuri mai avansate de convergență fiscală în conformitate cu tratatul; cu toate acestea, subliniază că normele extrem de complexe ale sistemelor fiscale naționale, alături de diferențele dintre aceste sisteme, creează lacune legislative care sunt folosite de companiile multinaționale în scopuri de planificare fiscală agresivă, cauzând astfel erodarea bazei de impozitare, transferul profiturilor, cursa spre cel mai mic nivel și, în cele din urmă, un rezultat economic suboptim; subliniază faptul că acest gen de evaziune fiscală reprezintă un joc cu sumă negativă pentru toate bugetele naționale luate laolaltă, deoarece creșterile veniturilor din impozite ce provin din practici dăunătoare într-un stat membru (datorate derogărilor, deducerilor specifice și lacunelor legislative) nu compensează reducerile veniturilor din impozite din alte state membre; subliniază că erodarea bazei de impozitare, concurența fiscală dăunătoare și începerea unei curse de reducere a ratei de impozitare la cel mai mic nivel posibil poate fi prevenită numai printr-o abordare comună și mai bine coordonată din partea statelor membre, abordare care să conducă la instituirea unui cadru comun în care statele membre să își stabilească ratele de impozitare;
6. reamintește faptul că în unele state membre există cote nominale de impozitare a întreprinderilor mai mari decât în alte state dar în care, în realitate, ca urmare a deducerilor și a lacunelor care sunt în folosul activității comerciale naționale, aceste cote sunt reduse în mod substanțial, ceea ce înseamnă că rata de impozitare reală este mai mică decât în statele membre unde, în mod oficial, rata de impozitare ar fi mai scăzută;
7. subliniază că impozitele pe profit mai scăzute din anumite state membre pot asigura venituri fiscale relative mai mari decât cele care ar fi obținute în urma unor impozite pe profit mai mari;
8. ia act de faptul că, potrivit Comisiei¹, între 1995 și 2014, ratele statutare de impozit pe venit aplicate societăților din UE au scăzut cu 12 puncte procentuale, de la 35 % la 23 %; subliniază că această scădere a ratelor de impozitare este însoțită de o lărgire a bazei de impozitare pentru a atenua pierderea de venituri și că veniturile relativ stabile provenite din impozitarea societăților în același interval de timp pot fi explicate, de

¹ Tendințe în materie de impozitare în Uniunea Europeană, registre statistici Eurostat, ediția 2014.

asemenea, prin tendința substanțială spre „corporatizare”, mai precis trecerea de la anumite forme juridice de desfășurare a activităților comerciale, cum ar fi proprietatea (individuală), la statutul de corporație, ceea ce are ca rezultat o schimbare similară, de la o bază personală de impozitare la una corporativă;

9. ia act de faptul că majoritatea statelor membre plătesc sume mari pentru stimulente fiscale care vizează crearea unui avantaj competitiv pentru IMM-uri dar că, potrivit Comisiei¹, aceste încercări sunt subminate de efectul planificării fiscale internaționale în trei din patru dintre statele membre în care s-au efectuat sondaje în cadrul unui studiu recent; ia act de faptul că astfel de efecte creează dezavantaje competitive pentru IMM-uri, în ciuda costurilor foarte ridicate determinate de cheltuielile fiscale care vizează sprijinirea lor, precum și că astfel de rezultate subminează intenția factorilor de decizie politică;
10. subliniază decalajul din ce în ce mai mare dintre ratele de impozitare legale și cele efective, în special pentru firmele care acționează la nivel global, ceea ce reflectă cel puțin parțial existența diverselor derogări și scutiri de la regimul fiscal general, fie că acestea sunt intenționate de legislator pentru a atinge obiective specifice, fie că rezultă din planificarea fiscală agresivă, și anume în urma creării unor acorduri pur artificiale în scopul exclusiv al impozitării;
11. subliniază faptul că neconcordanțele dintre sistemele fiscale la nivel global contribuie semnificativ la evaziunea fiscală și la erodarea bazei de impozitare, dar că adoptarea de acțiuni numai la nivelul UE nu va soluționa aceste chestiuni;
12. ia act de marea diversitate a celor 28 de sisteme fiscale din UE, atât în ceea ce privește definiția bazei de impozitare, cât și nivelul ratei de impozitare; această diversitate este chiar mai mare dacă se iau în considerare jurisdicțiile speciale cu sisteme fiscale autonome care sunt asociate statelor membre ale UE (teritoriile de peste mări și dependențele Coroanei Britanice); își exprimă nemulțumirea față de faptul că noțiuni și elemente de bază, cum ar fi echilibrul dintre impozitarea la sursă și impozitarea la locul de rezidență, sediul permanent și entitățile impozabile, activitățile economice substanțiale și normele de combatere a abuzurilor, definiția dobânzilor și a redevențelor, tratamentul activelor necorporale, tratamentul finanțării prin împrumut și al finanțării prin capital propriu, fără a vorbi de elementele care pot sau care nu pot fi deduse din baza de impozitare, nu sunt vizate în prezent de nicio definiție sau orientări comune la nivelul UE, statele membre având sisteme fiscale necoordonate; subliniază necesitatea armonizării acestor definiții;
13. subliniază faptul că regimurile naționale preferențiale și neconcordanțele dintre diverse sisteme fiscale de pe piața unică creează oportunități pentru evaziune fiscală; ia act de faptul că aceste efecte nedorite sunt agravate de interacțiunea cu un număr ridicat de tratate fiscale bilaterale între statele membre și țările terțe, dar și de lipsa de suficiente dispoziții împotriva abuzurilor;
14. ia act de faptul că acest cadru fiscal necoordonat din UE suferă și din cauza lipsei acute de cooperare între statele membre; în acest sens, subliniază că statele membre nu iau în

¹ Comisia Europeană (2015), SME taxation in Europe - an empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises (Impozitarea IMM-urilor în Europa - un studiu empiric de impozitare aplicată a veniturilor corporative în cazul IMM-urilor comparativ cu întreprinderile mari).

mod necesar în considerare impactul măsurilor lor fiscale asupra altor state membre, nici când își creează propriile măsuri fiscale, nici când fac schimb de informații cu privire la punerea în aplicare a unor astfel de măsuri, ceea ce conduce de facto la o politică fiscală protecționistă (beggar-thy-neighbour), care contravine fundamentelor proiectului european; subliniază că, prin schimbul automat de informații, sistematic și eficient, între statele membre ar fi posibil să se aibă în vedere tratamentul fiscal al fluxurilor de venituri sau al tranzacțiilor specifice din alte state membre; subliniază că aceasta contribuie, de asemenea, la crearea unei situații inacceptabile în care profiturile generate de companiile multinaționale într-un stat membru sunt adesea impozitate la rate foarte reduse sau nu sunt impozitate deloc în UE;

15. este de părere că politica fiscală și politica în domeniul concurenței ar trebui să fie considerate cele două fețe ale aceleiași monede în cadrul pieței interne și invită Comisia să reevalueze și să îmbunătățească instrumentele și resursele disponibile pentru politica în domeniul concurenței și ajutoarele de stat;
16. subliniază faptul că convergența dintre sistemele fiscale naționale din UE este foarte limitată în ciuda extinderii fără precedent a procesului de integrare în UE în ultimii 30 de ani, în special în ceea ce privește piața unică și uniunea economică și monetară; regretă faptul că coordonarea sistemelor fiscale naționale este mult în urmă în comparație cu eforturile coordonate din alte domenii de la nivelul UE, în special în cadrul semestrului european, deși, pe lângă relevanța măsurilor privind cheltuielile, o parte semnificativă a mixului de politici pentru asigurarea consolidării bugetare se referă la venituri; consideră că acest aspect ar fi trebuit menționat în raportul celor cinci președinți intitulat „Finalizarea uniunii economice și monetare a Europei”, din iunie 2015;
17. subliniază faptul că lipsa unei voințe politice de a asigura convergența între politicile fiscale naționale determină statele membre să opteze pentru o abordare bilaterală, cu toate că o abordare comună ar fi mai eficientă; reamintește posibilitatea de a depune eforturi în direcția convergenței fiscale prin intermediul unei cooperări consolidate; salută, în acest context, dorința anumitor state membre de a introduce o taxă pe tranzacțiile financiare;

Instrumente de planificare fiscală agresivă și impactul acestora

18. subliniază că eludarea fiscală practică de către anumite companii multinaționale poate avea ca rezultat plata unor impozite aproape de zero pentru profiturile generate în jurisdicțiile europene și accentuează faptul că aceste multinaționale beneficiază de bunurile și serviciile publice de la locul în care își desfășoară activitatea, dar nu își plătesc partea corectă, contribuind astfel la erodarea bazei de impozitare naționale și la creșterea inegalităților; subliniază, de asemenea, faptul că posibilitatea de a transfera profiturile este disponibilă numai pentru societățile care întreprind activități transfrontaliere, ceea ce penalizează concurenții care își desfășoară activitatea doar într-o singură țară;
19. ia act cu mare preocupare de faptul că eludarea fiscală practică de către companii are impact direct asupra bugetelor naționale și asupra partajării efortului fiscal în rândul categoriilor de contribuabili, precum și între factorii economici (în beneficiul celor mai mobili factori, cum ar fi capitalul sub forma investițiilor străine directe - ISD); regretă faptul că, pe lângă distorsiunile în materie de concurență și crearea de condiții inegale, acest fapt cauzează o situație extrem de îngrijorătoare în care, în contextul eforturilor

intense de consolidare și de reforme structurale, unii dintre acești contribuabili, care dețin cea mai mare capacitate de a plăti, contribuie semnificativ mai puțin decât contribuabilii cei mai afectați de criza economică, financiară și a datoriilor, cum ar fi cetățenii obișnuiți și societățile care nu folosesc planificarea fiscală agresivă și care adeseori fac parte din categoria întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), nefiind în măsură să concureze cu companii multinaționale din cauza acestui dezavantaj fiscal comparativ; subliniază că această situație riscă să alimenteze neîncrederea populației și să afecteze gradul de respectare a legislației fiscale în general, mai ales în acele țări supuse unor programe de ajustare; regretă faptul că avertizorii de integritate, care, în interes public, pun la dispoziția autorităților naționale informații cruciale despre abuzuri în serviciu, fapte reprobabile, fraude sau activități ilegale, pot face obiectul urmăririi judiciare și al prejudiciilor personale sau economice; constată cu mare îngrijorare că și jurnaliști care au dezvăluit practici ilegale sau ilegite uneori s-au confruntat cu consecințe similare;

20. ia act de faptul că ancheta FMI¹ referitoare la 51 de țări conchide că transferul profiturilor între jurisdicțiile fiscale cauzează în medie pierderi de venituri de circa 5% din venitul actual provenit din impozitele aplicate întreprinderilor, aceste pierderi fiind de circa 13% în țările care nu fac parte din OCDE; ia act, de asemenea, de faptul că, potrivit Comisiei, dovezile econometrice arată că sensibilitatea IED la impozitarea aplicată întreprinderilor a sporit de-a lungul timpului; subliniază faptul că, potrivit unui studiu, în UE se pierd anual 1 000 de miliarde de euro din venituri fiscale potențiale din cauza efectului combinat al fraudei fiscale, evaziunii fiscale, eludării fiscale și al economiei subterane² și că estimările arată pierderi anuale globale pentru bugetele naționale cauzate de eludarea fiscală în valoare de cel circa 50-70 de miliarde EUR, pierderi ce s-ar ridica, în realitate, la 160-190 de miliarde EUR dacă s-ar ține seama de aranjamentele fiscale speciale, ineficiențele în colectarea impozitelor și altele asemenea³; întrucât Comisia ONU pentru comerț și dezvoltare a calculat că țările în curs de dezvoltare pierd circa 100 de miliarde de USD anual în venituri din impozite, din cauza practicilor de eludare fiscală ale companiilor multinaționale; subliniază că aceste cifre ar trebui privite cu prudență, ele putând subestima pierderea efectivă pentru bugetele naționale, dată fiind transparența limitată și normele contabile și conceptuale diferite din lume, fapt care afectează disponibilitatea unor date comparabile și relevante, precum și fiabilitatea oricărei estimări;
21. ia act de faptul că strategiile de planificare fiscală pot fi bazate pe modalitatea de structurare a companiilor, pe mecanismele de finanțare a sucursalelor sau pe stabilirea unor prețuri de transfer fără legătură cu activitățile economice reale, ceea ce permite transferul artificial al profitului în alte jurisdicții, cu scopul de a reduce contribuția fiscală globală a companiilor; constată cu profundă îngrijorare că un număr tot mai mare de societăți de tip „cutie poștală” există în UE, dar sunt „societăți” doar cu numele și sunt utilizate exclusiv în scopuri de evaziune fiscală; subliniază exemplul specific al McDonalds, ale cărui practici fiscale, demascate într-un raport realizat de o confederație sindicală, au costat țările europene peste 1 miliard EUR din impozite neîncasate între

¹ Documente de politică ale FMI „Spillovers in international corporate taxation”, 9 mai 2014 și „Base Erosion, Profit Shifting and Developing Countries”, 29 mai 2015.

² Raportul din 10 februarie 2012 al lui Richard Murphy, expert contabil, intitulat „Closing the European Tax Gap”.

³ „European added value of legislative report on bringing Transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union”, Dr Benjamin Ferrett, Daniel Gravino și Silvia Merler, Parlamentul European.

2009 și 2013¹;

22. consideră că regimurile naționale preferențiale și nivelul redus al coordonării sau convergenței dintre sistemele fiscale ale statelor membre, în ciuda interconexiunilor economice efective și a interacțiunilor de pe piața internă, au drept rezultat un număr de neconcordanțe care permit planificarea fiscală agresivă, deducerile duble sau dubla neimpunere, de exemplu prin una dintre următoarele practici sau o combinație a acestora: abuzuri în stabilirea prețurilor de transfer, situarea deducerilor în jurisdicții cu un nivel ridicat al taxelor, trecerea fondurilor obținute din credite prin companii interpuse, transferul riscului, produse financiare hibride, exploatarea neconcordanțelor, arbitrajul fiscal, aranjamente fiscale la plata impozitelor pe profitul realizat din brevete, alegerea legislației celei mai favorabile și situarea vânzării de active în jurisdicțiile cu niveluri reduse de impozitare;
23. subliniază faptul că, în cursul misiunilor de constatare desfășurate în cinci state membre și în Elveția, comisia specială a PE a observat că un număr de măsuri naționale în materie de fiscalitate, adeseori folosite în combinație de întreprinderile multinaționale, au potențialul de a reprezenta practici fiscale dăunătoare, în special următoarele (care ar trebui considerate că reprezintă o listă neexhaustivă):
- utilizarea abuzivă a deciziilor fiscale sau a acordurilor amiabile ce depășește simpla clarificare a legislației existente și vizează beneficierea de un tratament fiscal preferențial;
 - definiții divergente referitoare la sediul permanent și rezidența fiscală;
 - neluarea în considerare sau luarea în considerare în mică măsură a substanței activității economice, ceea ce permite crearea unor entități cu scop special (de exemplu, societățile de tip „cutie poștală”, companii-fantomă) cu un tratament fiscal mai favorabil;
 - deducerea de dobânzi naționale (care permite companiilor să își deducă din venitul impozabil o dobândă fictivă calculată pe baza capitalului propriu);
 - practici de acordare a unor decizii fiscale privind profitul în exces (prin care o companie poate obține confirmarea scrisă din partea administrației fiscale că venitul său impozabil nu include acele profituri care nu ar fi fost realizate fără sinergii);
 - dispoziții neclare sau necoordonate referitoare la stabilirea prețurilor de transfer;
 - un număr de regimuri preferențiale, în special în ceea ce privește activele necorporale (pachete pentru brevete, know-how sau drepturi de proprietate intelectuală);
 - rambursarea sau scutirea de impozitul reținut la sursă pentru dobânzi, dividende și redevențe prin intermediul unor tratate fiscale bilaterale și/sau în conformitate cu legislația națională;

¹ „Unhappy meal – €1 Billion in Tax Avoidance on the Menu at McDonald’s”, EPSU et al., februarie 2015.

- diferențe în denumirile juridice între statele membre (entități hibride sau împrumuturi hibride, în cazul în care cheltuieli cu dobânzile devin dividende scutite de impozite);
 - și, în cazul Elveției, regimuri fiscale speciale la nivel de canton pentru companiile aflate sub control străin, regimuri care nu sunt acordate companiilor aflate sub control național (așa-numitele regimuri de tip ring-fencing);
 - lipsa unor de norme antiabuz eficace, cu caracter general sau specific sau aplicarea sau interpretarea deficitară a acestor norme;
 - structuri care pot disimula beneficiarul efectiv al activelor și care nu fac obiectul unor regimuri de schimb de informații, cum ar fi fiduciile și așa-numitele „freeports”;
24. ia act de faptul că, potrivit Comisiei¹, 72% din transferurile de profituri au loc în UE prin intermediul prețurilor de transfer și al localizării proprietății intelectuale;
25. subliniază faptul că un număr de state membre au dezvoltat în ultimii ani sisteme specifice de reducere a taxelor aplicabile companiilor pentru a atrage activele necorporale mobile ale acestora, cum ar fi veniturile provenite din proprietatea intelectuală; ia act de varietatea reducerilor și alocațiilor pentru reducerea ratei de impozitare și de varietatea domeniului de sisteme oferite (pachete pentru inovare, pachete pentru proprietatea intelectuală, pachete pentru know-how, pachete pentru brevete etc.); subliniază că, în anumite state membre, contribuabilii nu trebuie să producă bunuri de proprietate intelectuală ei înșiși și/sau în țară pentru a avea acces la beneficii fiscale, ci doar să achiziționeze aceste bunuri prin intermediul unei companii care își are rezidența în respectiva jurisdicție; subliniază, prin urmare, că orice beneficii fiscale pentru cercetare și dezvoltare trebuie să fie legate de cheltuieli reale în jurisdicția în cauză;
26. subliniază totodată că sistemele fiscale naționale permit solicitarea unei rambursări a costurilor aferente activităților de cercetare și dezvoltare chiar și dacă nu există pachete de brevete și că, astfel, pachetele de brevete pot contribui la o eludare fiscală care este contrară sistemului;
27. consideră că aceste sisteme sunt exemple tipice de concurență dăunătoare între țări, deoarece conexiunea cu economia reală și impactul asupra acesteia sunt, cel mai adesea, nule, însă efectul lor este cel al reducerii veniturilor fiscale ale altor țări, printre care se află și state membre; ia act de faptul că în urma unei revizuirii a stimulentele fiscale pentru cercetare și dezvoltare², Comisia a constatat că pachetele de brevete par mai degrabă să ducă la o relocare a veniturilor întreprinderilor decât la stimularea investițiilor;
28. subliniază faptul că, într-un mediu economic caracterizat de un număr mare de active necorporale, stabilirea prețurilor de transfer este adesea afectată de lipsa de tranzații și valori de referință comparabile, fapt care face din aplicarea corectă a principiului deplinei concurențe, potrivit căruia prețul tranzațiilor efectuate între entitățile care

¹ Document de lucru al serviciilor Comisiei din 17 iunie 2015 referitor la impozitarea profiturilor întreprinderilor din Uniunea Europeană (SWD(2015)0121).

² „A study on R&D Tax incentives, Taxation paper No 52-2014”, Comisia Europeană.

aparțin aceluiași grup corporativ ar trebui să aibă aceeași valoare ca și prețul tranzacțiilor efectuate între entități independente, o sarcină dificilă;

29. ia act de faptul că orientările existente referitoare la stabilirea prețurilor de transfer lasă la discreția companiilor multinaționale o marjă semnificativă în alegerea și implementarea metodelor de evaluare; subliniază că lipsa oricărui standard comun eficient pentru stabilirea prețurilor de transfer, precum și diversele derogări, excepții și alternative oferite sunt exploatate de către companiile multinaționale, în contradicție cu spiritul respectivelor orientări, pentru a-și calibra profitul impozabil în funcție de jurisdicție și pentru a-și reduce sarcina fiscală globală, de exemplu prin intermediul contractelor cost plus abuzive, prin stabilirea arbitrară a marjelor de profit sau prin excluderea îndoielnică a anumitor cheltuieli din calcularea profitului; subliniază că cea mai bună modalitate de a aborda chestiunea prețurilor de transfer la nivelul UE o reprezintă consolidarea bazei comune de impozitare, ceea ce elimină necesitatea acestor prețuri;
30. subliniază faptul că dosarele referitoare la stabilirea prețurilor de transfer depuse de companiile multinaționale sau de reprezentanții lor nu pot fi monitorizate în mod adecvat de către administrațiile fiscale, care adesea nu sunt echipate și dotate cu personal suficient pentru a examina în mod critic și detaliat aceste analize și rezultatul și impactul lor;
31. regretă faptul că, într-un context economic în care 60% din comerțul mondial se desfășoară în cadrul unor grupuri¹, orientările privind aplicarea acestui concept pur economic nu există decât la nivel național și, prin urmare, sunt afectate de disparitățile dintre statele membre și fac obiectul unor litigii juridice;
32. în plus, subliniază faptul că, în ciuda numărului semnificativ de litigii care au loc în UE din cauza diferitelor interpretări ale acelorași principii referitoare la stabilirea prețurilor de transfer, la nivel european nu există niciun mecanism eficient de soluționare a litigiilor; ia act de faptul că soluționarea cazurilor deschise în baza convenției UE de arbitraj în materie de prețuri de transfer poate dura până la opt ani, contribuind la insecuritate juridică pentru companii și administrațiile fiscale;
33. subliniază rolul crucial al marilor firme de consultanță, printre care cele patru cele mai mari („the Big Four”), în conceperea și promovarea deciziilor și sistemelor de eludare fiscală bazate pe exploatarea neconcordanțelor dintre legislațiile naționale; subliniază că respectivele firme, ale căror venituri provin în mare parte din servicii fiscale, care domină cea mai mare parte a pieței de audit din statele membre și care prevalează în domeniul serviciilor de consultanță fiscală la nivel mondial, constituie un oligopol restrâns; consideră că o astfel de situație nu poate continua fără să aducă prejudicii funcționării pieței unice în domeniile de activitate ale celor patru mari firme; atrage atenția asupra conflictului de interese care rezultă din juxtapunerea, în cadrul acelorași firme, a consultanței fiscale și a activităților de consultanță destinate pe de o parte administrațiilor fiscale și, pe de altă parte, serviciilor de planificare fiscală ale companiilor multinaționale, care exploatează slăbiciunile sistemelor fiscale naționale; este de părere că bunele practici în această privință trebuie promovate și că codurile de conduită existente ar trebui îmbunătățite; pune așadar serios sub semnul întrebării eficacitatea oricărui cod corporativ de conduită și a oricărui politici de responsabilitate

¹ „Transfer Pricing: Keeping it at Arm’s Length”, OECD Observer 230, ianuarie 2002 (corectat 2008).

socială în abordarea acestei chestiuni; subliniază faptul că deciziile fiscale au devenit, în UE și peste tot în lume, o practică comercială comună, nu doar pentru a se obține securitate juridică sau acorduri fiscale avantajoase, ci și utilă în cazurile în care dispozițiile legislative nu lasă loc de interpretare; își manifestă îngrijorarea cu privire la estimările sectorului consultanței fiscale că, pentru ca un sistem de planificare fiscală să fie oferit clienților, este suficient ca acesta să aibă o șansă din două de a fi legal¹;

34. invită autoritățile fiscale să își îmbunătățească și diversifice sursele de know-how și să aducă îmbunătățiri substanțiale procesului de evaluare a impactului pentru a reduce riscurile unor consecințe neașteptate ale noilor măsuri fiscale; reamintește statelor membre că nu doar diferențele dintre sistemele fiscale, ci și o complexitate excesivă a sistemului fiscal național și o stabilitate redusă cu modificări prea frecvente contribuie semnificativ la crearea decalajelor fiscale, la lipsa de echitate din sistemul fiscal și la credibilitatea scăzută a politicii fiscale; subliniază, în acest context, obstacolele create de fragmentarea fiscală în calea înființării unei Uniuni Europene a piețelor de capital;

Situația actuală și evaluarea acțiunilor la nivelul UE și la nivel internațional și național

35. recunoaște că, în urma crizei economice și, în plus, în urma scandalului LuxLeaks, abordarea problemei reprezentate de planificarea fiscală agresivă a companiilor multinaționale a devenit o prioritate pe agenda politică a statelor membre, a UE, a OECD și a G20, dar regretă că, până în prezent, în afara proiectului BEPS al OCDE sponsorizat de G20 care abia a fost finalizat, dar nu a fost încă implementat de țările participante, nu au fost făcute progrese semnificative în termeni practici;
36. în acest cadru, remarcă faptul că multe state membre au introdus sau intenționează să adopte măsuri pentru combaterea eludării fiscale, în special în ceea ce privește limitarea deductibilității dobânzilor, norme de combatere a abuzurilor, o definiție mai bună a noțiunii de sediu permanent (inclusiv dezvoltarea de teste de substanță economică pentru a stabili mai eficient prezența impozabilă a firmelor), excluderea posibilă de la licitațiile publice a firmelor care nu respectă normele sau obligația de a face publice sistemele de planificare fiscală, ceea ce poate avea un rol decisiv pentru redobândirea credibilității sistemului fiscal și pentru a reduce decalajul de timp dintre instituirea de sisteme specifice și adoptarea de acțiuni corective, inclusiv pe plan legislativ;
37. cu toate acestea, este preocupat de faptul că, în absența cooperării, măsurile unilaterale luate de statele membre împotriva erodării bazei de impozitare pot contribui la creșterea complexității, generând noi neconcordanțe și, drept urmare, mai multe oportunități pentru evitarea plății impozitelor pe piața internă; subliniază faptul că orice implementare diferită de către statele membre a orientărilor internaționale sau ale UE poate avea același efect;
38. salută diversele inițiative și propuneri legislative ale Comisiei din ultimii 20 de ani, inclusiv cele mai recente, menite să aducă o mai bună coordonare între sistemele fiscale aplicabile întreprinderilor în statele membre, cu scopul de a consolida piața internă, de a aborda problemele legate de dubla impunere sau dubla neimpunere sau pentru păstrarea dreptului statelor membre de a stabili impozite în mod eficient; cu toate acestea, regretă faptul că, până în prezent, numai un număr mic din aceste propuneri au fost adoptate de Consiliu, din cauza cerinței privind unanimitatea și a faptului că anumite state membre

¹ Camera Comunelor, declarație orală în fața Comisiei pentru finanțe publice, 31 ianuarie 2013.

sunt convinse că au mai mult de câștigat la nivel individual de pe urma lacunelor din sistemul fiscal necoordonat decât ar avea de câștigat la nivel colectiv în cadrul unui sistem coordonat;

39. salută publicarea unei noi serii de politici fiscale și invită Comisia să depună eforturi pentru a garanta că sistemul fiscal va fi echitabil, bazat pe principiul impozitării în statul membru în care sunt generate profiturile, evitându-se astfel denaturarea pieței interne și concurența neloială;
40. subliniază că grupul de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor („grupul”), instituit de statele membre în 1998, a făcut posibilă eliminarea la sfârșitul anilor 1990 și la începutul anilor 2000 a celor mai dăunătoare practici individuale în materie de fiscalitate existente atunci, prin intermediul unei abordări duble fără caracter obligatoriu de retragere progresivă a măsurilor fiscale existente care cauzau concurență dăunătoare și prin evitarea introducerii oricăror măsuri de acest tip în viitor („statu-quo”);
41. regretă faptul că activitatea grupului pare să își fi pierdut avântul; ia act de faptul că unele dintre cele peste 100 de măsuri revocate ca urmare a activității acestui grup au fost înlocuite în statele membre de măsuri cu efecte dăunătoare similare; ia act de faptul că autoritățile fiscale au contracarat recomandările grupului prin crearea de noi structuri cu aceleași efecte dăunătoare ca cele revocate prin activitatea grupului; regretă faptul că nu au avut succes tentativele din trecut de consolidare a guvernantei și mandatului său și de ajustare și extindere a metodelor sale de lucru și a criteriilor stabilite prin cod, cu scopul de a combate noile forme de practici fiscale dăunătoare din mediul economic actual; sprijină cele mai recente propuneri ale Comisiei în acest sens, incluse în planul său de acțiune din 17 iunie 2015 pentru o impozitare echitabilă și eficace a întreprinderilor în UE;
42. regretă faptul că, deși din 1997 se proclamă obiective ambițioase, concurența fiscală dintre statele membre continuă, fiind generată nu atât de diferențele dintre ratele impozitelor, cât de diferitele norme naționale prin care se determină ce constituie profit impozabil, fapt ilustrat în mod invariabil de mai multe decenii de diferențele dintre ratele impozitelor nominale și cele efective aplicate de către statele membre întreprinderilor;
43. regretă, de asemenea, faptul că statutul inițial și dispozițiile în materie de guvernanță ale grupului au lăsat prea mult loc la negocieri și compromisuri politice pentru atingerea unui „acord larg” (și anume, efectiv cvasi-unanimitatea, cu posibilitatea de exprimare a dezacordului în note de subsol) cu privire la practicile dăunătoare, afectând astfel fiabilitatea și gradul de finalizare a lucrărilor grupului și ducând uneori la situații în care rapoartele nu erau publicate în mod intenționat sau nu li se dădea curs, cum a fost cazul raportului Simmons & Simmons din 1999 privind practicile administrative; consideră regretabil faptul că retragerea măsurilor în vigoare a fost afectată de întârzieri politice și că, în unele cazuri, a permis includerea de noi beneficiari după expirarea termenului, ceea ce se datorează și mecanismelor foarte slabe de control și monitorizare ale grupului;
44. subliniază că, în esență, abordarea de la caz la caz pe care a avut-o grupul, deși în prezent ea concurează într-o mai mare măsură în statele membre cu măsurile generale, nu abordează deficiențele sistemice ale cadrului fragmentat de impozitare a întreprinderilor în UE, care necesită o revizuire generală mai substanțială;

45. de asemenea, ia act de eforturile depuse prin crearea unei platforme pentru buna guvernanta fiscală, care aduce în jurul aceleiași mese diverse părți interesate cu scopul de a ajunge la un consens privind chestiunea eludării fiscale, în special în context internațional, precum și prin crearea forumului comun pentru prețurile de transfer, care emite o serie de orientări cu privire la aspectele tehnice ale stabilirii prețurilor de transfer; subliniază faptul că, până în prezent, aceste organisme au contribuit la realizarea de corecții limitate la cadrul de impozitare a întreprinderilor; regretă faptul că orientările emise până în prezent de către forumul comun pentru prețurile de transfer nu tratează în măsură suficientă problema eludării fiscale; regretă dezechilibrele existente în componența forumului comun pentru prețurile de transfer, în pofida recente sale modificări; obiectează, totodată, împotriva faptului că experții fiscali contribuie la stabilirea orientărilor pentru prețurile de transfer dar, în același timp, pot oferi consultanță clienților lor cu privire la strategii de planificare fiscală agresivă, aflându-se astfel într-o poziție de conflict de interese;
46. subliniază faptul că legislația UE (directivele privind societățile-mamă și filialele, privind dobânzile și redevențele, privind fuziunile și privind cooperarea administrativă), deși acoperă aspecte limitate legate de impozitarea întreprinderilor, a putut aborda probleme specifice cu care se confruntă statele membre și firmele care funcționează în mai multe țări; subliniază faptul că aceste măsuri, care inițial au fost concepute pentru a elimina dubla impunere, au efecte contraproductive neintenționate în ceea ce privește eludare fiscală și duc uneori la dubla neimpunere; salută recenta adoptare de către Consiliu a modificării la directiva privind societățile-mamă și filialele, care are scopul de a introduce o clauză generală de combatere a abuzurilor și a tratamentului neuniform al împrumuturilor hibride, care va intra în vigoare la sfârșitul lui 2015, așteptându-se ca aceasta să contribuie la eliminarea unor oportunități de eludare fiscală în UE;
47. reamintește dispozițiile Directivei 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă, care au scopul de a asigura schimbul tuturor informațiilor financiare relevante; consideră că schimbul automat, imediat și cuprinzător de informații și procesarea eficientă a informațiilor fiscale ar avea un puternic efect de descurajare a evaziunii fiscale și a practicilor fiscale dăunătoare și ar permite statelor membre și Comisiei să aibă la dispoziție toate informațiile necesare pentru a reacționa împotriva acestor practici;
48. regretă faptul că actualul cadru legislativ și de monitorizare pentru schimbul de informații cu privire la măsurile fiscale nu este eficient, deoarece s-a demonstrat că cerințele existente privind schimbul de informații spontan sau la cerere nu sunt respectate; regretă faptul că practic niciun stat membru nu face schimb de informații care ar putea avea efect asupra țărilor partenere din UE; regretă lipsa de coordonare dintre Comisie și autoritățile competente din statele membre;
49. regretă că informațiile fiscale sunt foarte rar schimbate în mod spontan între statele membre; se declară în favoarea unui schimb de informații automat, care să nu se mai bazeze pe reciprocitate; atrage atenția asupra problemelor structurale de concepție ale unui sistem bazat pe libertatea totală de alegere a informațiilor comunicate sau necomunicate și însoțit de sisteme de monitorizare slabe, care fac foarte dificilă identificarea oricărei încălcări a cerințelor privind schimburile de informații;
50. salută angajamentul Comisiei de a promova schimbul automat de informații fiscale drept viitorul standard european și internațional în materie de transparență; ca un prim pas, îndeamnă Comisia să își îndeplinească îndatorirea de gardian al tratatelor și să

realizeze toate acțiunile necesare pentru a garanta că sunt respectate legislația existentă a UE și principiul cooperării loiale între statele membre, prevăzut în tratate; salută propunerea grupului de experți privind schimbul automat de informații privind conturile financiare de a examina posibilitățile de sprijinire a țărilor în curs de dezvoltare prin intermediul schimbului automat de informații, încheind acorduri de schimb nereziproce cu aceste țări;

51. ia act de faptul că normele și sancțiunile privind ajutoarele de stat sunt utile ca mijloc de combatere a practicilor fiscale dăunătoare celor mai abuzive și mai perturbatoare și că acestea pot avea un semnificativ efect de descurajare;
52. salută pachetul Comisiei privind transparența fiscală, referitor la schimbul automat de informații între statele membre privind deciziile lor fiscale, din martie 2015, și planul de acțiune pentru un sistem de impozitare a întreprinderilor echitabil și eficient în Uniunea Europeană, din iunie 2015; cu toate acestea, subliniază că aceste texte pot fi considerate doar ca niște prime etape în direcția potrivită și că este nevoie urgentă de un cadru coerent de propuneri legislative și de coordonare administrativă în beneficiul IMM-urilor și al companiilor multinaționale care contribuie la crearea unei creșteri economice veritabile și care își plătesc contribuția fiscală corectă pe piața internă;
53. salută acordul recent privind planul de acțiune BEPS al OCDE care, în urma apelurilor succesive la acțiune adresate în cadrul summiturilor G7 și G20, încearcă să abordeze problemele individuale care afectează funcționarea sistemului internațional de taxe pentru întreprinderi, prezentând acțiuni globale și sistematice pentru abordarea acestor probleme; regretă includerea tardivă și totodată inegală a țărilor în curs de dezvoltare în procesul BEPS al OCDE, la care acestea ar trebui să participe în mod echitabil; regretă de asemenea că unele dintre rezultatele planului de acțiune BEPS nu avansează în special în ceea ce privește regimurile fiscale dăunătoare, economia digitală și transparența;
54. remarcă faptul că, în urma unei analize sistematice a „punctelor de presiune” din sistemul fiscal internațional, planul de acțiune BEPS a fost împărțit în 15 puncte de acțiune, dintre care șapte au fost aprobate de G20 în noiembrie 2014, iar celelalte au fost convenite în octombrie 2015; subliniază că, pe fundalul unui mediu de afaceri care evoluează, respectivele acțiuni au scopul de a aborda probleme de transparență, de exemplu prin prezentarea de orientări privind raportarea pentru fiecare țară în parte, lipsa de substanță în anumite acorduri de eludarea fiscală, precum și o mai mare coerență a normelor internaționale;
55. cu toate acestea, avertizează asupra compromisurilor care s-ar putea îndepărta de la ambițiile inițiale sau care ar putea conduce la interpretări divergente la nivel național; cu toate acestea, subliniază faptul că, până în prezent, nu a existat o monitorizare eficientă a punerii în aplicare a orientărilor OCDE în țările care au aprobat aceste orientări și că nici chiar soluțiile cel mai bine gândite nu pot fi eficiente dacă nu sunt monitorizate și implementate în mod adecvat;
56. subliniază natura complementară a activității UE și a OCDE în acest domeniu; consideră că UE, dat fiind gradul său de integrare, trebuie să ia mai multe măsuri în ceea ce privește coordonarea și convergența decât propunerile BEPS, cu scopul de a evita toate formele de concurență fiscală dăunătoare de pe piața internă; are convingerea că UE se poate asigura că competitivitatea sa nu este afectată în mod negativ și că totodată ar putea să instituie instrumente pentru a asigura o concurență fiscală corectă,

precum și dreptul statelor membre de a impune taxe eficiente asupra profiturilor generate pe teritoriul lor;

Investigații ale Comisiei cu privire la ajutoarele de stat: prezentare și rezultate

57. subliniază că, pe piața internă, participanții și întreprinderile noi, inclusiv IMM-urile, care nu utilizează practici fiscale agresive sunt penalizate comparativ cu companiile multinaționale, care pot transfera profiturile sau pot aplica alte forme de planificare fiscală agresivă prin intermediul unei game variate de decizii și instrumente, disponibile pentru aceste companii doar pe baza dimensiunii și a capacității lor de a încheia afaceri la nivel internațional; în acest sens, remarcă cu îngrijorare faptul că, în condiții de egalitate, datorită sarcinilor fiscale mai reduse care rezultă din această planificare, companiile multinaționale rămân cu un profit mai ridicat în urma impozitării și, prin urmare, se creează condiții de concurență inechitabile cu competitorii de pe piața unică care nu recurg la planificarea fiscală agresivă și care păstrează legătura dintre locul în care generează profitul și locul în care își plătesc impozitele; subliniază că această denaturare a unor condiții de concurență echitabile în favoarea companiilor multinaționale contravine principiului fundamental al pieței unice;
58. subliniază faptul că OCDE¹ remarcă utilizarea de către anumite companii multinaționale a unor strategii care le permit să plătească numai 5 % taxe, în vreme ce întreprinderile mai mici plătesc până la 30 %, și este profund îngrijorat de faptul că, potrivit unor studii², contribuția fiscală a companiilor transfrontaliere este, în medie, cu până la 30 % mai mică decât cea a companiilor interne care își desfășoară activitatea într-o singură țară; consideră inacceptabil faptul că, datorită acestor strategii, unele companii multinaționale pot plăti o rată efectivă foarte redusă a impozitului pe profit, în timp ce unele IMM-uri trebuie să plătească o rată integrală;
59. subliniază faptul că această distorsiune a deciziilor operatorilor economici, luate pe baza veniturilor preconizate în urma impozitării, cauzează o alocare suboptimă a resurselor în UE și tinde să reducă nivelul concurenței, afectând astfel creșterea și ocuparea forței de muncă;
60. subliniază faptul că anumite practici fiscale dăunătoare se pot încadra la norme privind ajutoarele de stat cu caracter fiscal, în special pentru că ele pot acorda, la fel ca și ajutoarele de stat, un avantaj „selectiv” și pot cauza distorsiuni ale concurenței pe piața internă; ia act de faptul că, în trecut, grupul de lucru pentru ajutoarele de stat și grupul pentru codul de conduită s-au sprijinit reciproc, în special în 1999 și în prima jumătate a anilor 2000; subliniază că asigurarea respectării normelor UE în materie de concurență a adăugat presiune legală, pe lângă procesul decizional fără caracter obligatoriu din cadrul grupului, compensând parțial lipsa oricărui alt instrument eficient de remediere a problemei eludării fiscale la nivelul UE;
61. ia act de progresele importante care au avut loc în ultimii 20 de ani în ceea ce privește cadrul analitic al Comisiei referitor la ajutoarele de stat cu caracter fiscal, care au adus

¹ Comunicat de presă al OCDE, „OECD urges stronger international co-operation on corporate tax”, 12.2.2013.

² „SME taxation in Europe - An empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises” – Comisia Europeană, mai 2015, și P. Egger, W. Eggert și H. Winner (2010), „Saving taxes through foreign plant ownership”, *Journal of International Economics* 81, p. 99-108.

mai multă claritate în definirea și analizarea ajutoarelor de stat acordate prin intermediul măsurilor fiscale și au facilitat realizarea de acțiuni mai sistematice împotriva unor astfel de măsuri; ia act, în special, de orientările din 1998 ale Comisiei referitoare la aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor legate de impozitarea directă a activităților comerciale, de raportul din 2004 privind respectivele orientări și de diverse hotărâri importante din jurisprudență din anii 2000; salută, în cadrul procesului de modernizare a ajutoarelor de stat, promovat de Comisie, lansarea în 2014 a unei consultări publice cu privire la proiectele de orientări care au scopul de a clarifica noțiunea de ajutor de stat, în temeiul articolului 107 din TFUE, care include elemente referitoare la ajutoarele de stat cu caracter fiscal, în special deciziile fiscale;

62. constată că în ultimele decenii s-a consolidat o jurisprudență a Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) referitoare la aplicarea legislației privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor fiscale ale statelor membre, ultima dată prin cauza Gibraltar din 2011¹;
63. arată că CJUE a subliniat principiul prevalenței fondului asupra formei, în virtutea căruia impactul economic al unei măsuri reprezintă punctul de referință pentru evaluare;
64. observă, prin urmare, că CJUE a derivat din interdicția privind ajutoarele de stat cerințe ample referitoare la responsabilitatea statelor membre în materie de legiferare fiscală;
65. ia act de faptul că conceptul de „natură și structură generală a sistemului național” este o referință centrală pentru a evalua dacă măsurile fiscale directe sau indirecte sunt sau nu selective și astfel compatibile sau nu cu piața internă; ia act de faptul că orice ajutor de stat ar trebui evaluat în raport cu echilibrul preexistent; subliniază faptul că, atât timp cât criteriul de referință la nivelul UE de evaluare a potențialelor distorsiuni este sistemul național de referință², nu toate denaturările concurenței și practicile fiscale dăunătoare de pe piața internă pot fi acoperite de normele actuale în materie de concurență; prin urmare, ia act de faptul că numai aplicarea integrală a acestor norme nu ar permite soluționarea problemei eludării fiscale practicate de companii în UE;
66. ia act de faptul că, potrivit datelor furnizate comisiei sale speciale competente³ de către Comisia Europeană, aceasta din urmă a analizat oficial, începând din 1991, numai 65 de cazuri de ajutoare de stat cu caracter fiscal, dintre care 7 erau cazuri de decizii fiscale și numai 10 au avut ca rezultat trimiterea de notificări oficiale către statele membre;
67. subliniază faptul că, în a doua jumătate a anilor 2000, Comisia a analizat numai un număr mic de cazuri de ajutoare de stat cu caracter fiscal și că printre procedurile recente referitoare la ajutoarele de stat se numără:
 - inițierea, în iunie 2013, a unei anchete privind practicile de acordare a unor decizii fiscale în șapte state membre, anchetă extinsă în decembrie 2014 la toate statele membre;
 - începerea, în octombrie 2013, a unei anchete dacă regimul din Gibraltar privind impozitele pe profit favorizează anumite companii, care în octombrie 2014 a fost extinsă și la analizarea deciziilor fiscale acordate pe teritoriul menționat;

¹ C-106/09 P și C-107/09, P Comisia/Government of Gibraltar și Regatul Unit, hotărârea din 15 noiembrie 2011.

² Dacă măsurile adoptate de statele membre se referă la întregul sistem fiscal, acestea constituie ajustări ale politicii fiscale generale, nu ajutoare de stat.

³ Notă trimisă de comisarul Vestager Comisiei TAXE în 29 aprilie 2015.

- în paralel, inițierea unei anchete separate referitoare la regimurile fiscale privind proprietatea intelectuală („regimurile fiscale favorabile pentru brevete”);
 - deschiderea, în iunie 2014, a unor anchete oficiale în trei cazuri: Apple în Irlanda, Fiat Finance and Trade în Luxemburg și Starbucks în Țările de Jos, finalizate în octombrie 2015, și deschiderea ulterioară, în octombrie 2014, a unei anchete privind Amazon în Luxemburg,
 - deschiderea, în februarie 2015, a unei anchete oficiale asupra unui regim fiscal în Belgia (sistemul de acordare a unor decizii fiscale privind profitul în exces);
68. subliniază că anchetele Comisiei în curs sau finalizate, precum și cazurile dezvăluite de LuxLeaks arată că unele state membre și-au încălcat obligația legală¹ de a comunica Comisiei toate dosarele privind potențiale ajutoare de stat;
69. subliniază că aceste anchete fac lumină doar asupra unui eșantion foarte limitat de practici tipice, care afectează profitul impozabil alocat filialelor anumitor companii multinaționale prin stabilirea prețurilor de transfer; este preocupat de faptul că resursele actuale ale serviciilor competente ale Comisiei ar putea limita capacitatea acesteia de a examina un număr semnificativ mai mare de cazuri și de a realiza controale sistematice pentru a stabili dacă și alte practici din domeniul impozitării profitului societăților, în afara celor bazate pe stabilirea prețurilor de transfer, ar putea fi în contradicție cu legislația privind ajutoarele de stat;
70. își exprimă sprijinul ferm pentru demersul Comisiei, care analizează în profunzime, fără a se grăbi și cu întreaga diligență necesară cazurile în curs de desfășurare; este de părere că rezultatul anchetelor va contribui la elaborarea unor orientări mai precise și mai eficiente privind ajutoarele de stat de natură fiscală și stabilirea prețurilor de transfer și la obligarea statelor membre să își ajusteze practicile în consecință; cu toate acestea, invită Comisia să încheie aceste anchete în desfășurare privind ajutoarele de stat cu caracter fiscal cât mai curând posibil, fără a aduce atingere calității și credibilității acestora, și așteaptă rezultatele cu mare interes; invită Comisia să raporteze cu regularitate Parlamentului European cu privire la aceste anchete; invită Comisia să solicite recuperarea sumei integrale în cazul confirmării ajutorului de stat ilegal în anchetele în desfășurare;
71. subliniază că anchetele în curs ar putea să ducă, în cazul încălcării normelor UE, la recuperarea, de către statul membru care a aprobat măsura fiscală în cauză, a sumei corespunzătoare ajutorului de stat ilegal acordat întreprinderilor beneficiare; subliniază că, deși această recuperare ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra reputației statului membru respectiv, ea răsplătește de fapt nerespectarea regulilor, fiind puțin probabil să descurajeze statele membre, în situațiile în care au îndoieli, de la implicarea în practici ilegale privind ajutoarele de stat și de la acordarea unor beneficii fiscale abuzive și, în schimb, le eliberează de responsabilitatea lor în ceea ce privește respectarea normelor UE privind ajutoarele de stat și nu remediază prejudiciul financiar adus bugetelor statelor membre afectate; în termeni mai generali, consideră că normele privind ajutoarele de stat ar trebui să prevadă sancțiuni care să reprezinte o măsură efectivă de descurajare a ajutoarelor de stat acordate ilegal;

¹ Potrivit Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din TFUE, în ceea ce privește obligația de a coopera și de a furniza toate documentele necesare.

72. atrage, de asemenea, atenția asupra posibilității, în eventualitatea stabilirii abuzive a prețurilor de transfer între filiale transfrontaliere, ca nu doar veniturile din impozite ale statului membru aflat la originea tratamentului fiscal avantajos să fie ajustate (recuperarea ajutorului), ci și cele ale altor țări în care a avut loc tranzacția (ajustarea ex post a prețurilor de transfer stabilite și, astfel, a venitului impozabil); subliniază că, în unele cazuri, acest lucru ar putea să ducă la dublă impunere;
73. reamintește că obiectivul deciziilor fiscale ar trebui să fie asigurarea securității juridice și crearea unor așteptări legitime pentru beneficiarii lor; subliniază, dat fiind faptul că deciziile naționale pot fi contestate la nivelul UE în temeiul normelor privind ajutoarele de stat, că există riscul unor notificări în masă înaintate Comisiei, cu scopul de a obține avize prealabile, de către statele membre care își doresc să evite o situație de insecuritate juridică pentru administrațiile fiscale și întreprinderi; subliniază că creșterea capacității în cadrul Comisiei și îmbunătățirea proceselor de transmitere a informațiilor sunt adecvate pentru a gestiona un flux mare de notificări, precum și transparența crescută impusă statelor membre în chestiuni fiscale;

Țările terțe

74. este preocupat de faptul că efectele negative de propagare generate de practicile fiscale dăunătoare ale unor companii multinaționale par să fie cu mult mai importante în țările în curs de dezvoltare decât în țările dezvoltate¹, deoarece primele obțin un procent mai mare al veniturilor din impozitul pe profit și dispun de sisteme de finanțe publice, cadre de reglementare și capacitate administrativă de a asigura conformitatea fiscală și de a elimina aceste practici fiscale dăunătoare mai slabe; ia act de faptul că FMI² sugerează că, în urma planificării fiscale agresive, țările în curs de dezvoltare pierd, în termeni relativi, de trei ori mai multe venituri decât țările dezvoltate; subliniază faptul că articolul 208 din Tratatul de la Lisabona obligă statele membre să își adapteze politicile de sprijinire a dezvoltării în țările în curs de dezvoltare; subliniază că realizarea de analize cuprinzătoare ex post privind efectele de propagare generate de practicile fiscale ale statelor membre, ale căror concluzii să fie făcute publice, ar contribui la ghidarea procesului de elaborare a politicilor, pentru a se asigura că astfel de practici nu erodează baza de impozitare a altor state membre sau țări terțe;
75. subliniază că, în același timp, puținii „câștigători” ai competiției fiscale mondiale, și anume acele țări cu politici foarte atractive în materie de impozitare a întreprinderilor, atât din cadrul UE, cât și din afara sa, prezintă o serie de fundamente economice disproporționate față de dimensiunile și de activitatea lor economică reală, mai ales dacă se analizează, de pildă, numărul societăților rezidente pe cap de locuitor, valoarea profiturilor străine înregistrate, investițiile străine directe (ISD) sau fluxurile financiare care părăsesc țara comparativ cu PIB-ul etc.; observă că acest lucru demonstrează caracterul artificial al bazei lor de impozitare și al fluxurilor financiare care intră în țară, precum și separarea permisă de actualele sisteme fiscale între locul în care este generată valoarea și locul unde se realizează impozitarea;
76. subliniază că concurența fiscală este departe de a fi limitată la statele membre, incluzând teritoriile lor dependente sau asociate, și că majoritatea practicilor în curs de analiză au

¹ Document de politică al FMI, „Spillovers in international corporate taxation”, 9 mai 2014.

² Document de lucru al FMI „Base erosion, profit shifting and developing countries”, mai 2015.

o dimensiune internațională, prin transferul profiturilor către jurisdicții caracterizate prin absența impozitelor sau prin perceperea unor impozite minime sau jurisdicții care practică secretul bancar unde, adeseori, nu se desfășoară nicio activitate economică importantă; deplânge lipsa unei abordări coordonate din partea statelor membre vizând toate aceste jurisdicții, nu doar în ceea ce privește acțiunea sau răspunsul comun la practicile lor dăunătoare, ci și, în pofida eforturilor Comisiei, în ceea ce privește identificarea acestora și criteriile pertinente; prin urmare, sprijină ferm propunerea din 2012 a Comisiei, care include criterii substanțiale pentru asigurarea concurenței echitabile, pe lângă transparență și schimbul de informații, precum și publicarea recentă, în pachetul fiscal al Comisiei din 17 iunie 2015, a unei liste a jurisdicțiilor fiscale necooperante, întocmită conform unei abordări de tip „numitor comun” pe baza listelor existente la nivel național; subliniază că elaborarea unei astfel de liste este o condiție prealabilă pentru adoptarea unor măsuri corespunzătoare împotriva acestor jurisdicții; consideră că această listă ar trebui să fie prima iterație a unui proces care duce la o definiție riguroasă, obiectivă a „paradisurilor fiscale”, care poate informa apoi listele viitoare, fiind stabilită pe baza unor criterii clare, care ar trebui să fie cunoscute în prealabil; încurajează Comisia să evalueze dacă jurisdicțiile europene îndeplinesc criteriile respective;

77. subliniază că OCDE a obținut o serie de rezultate notabile în acest sens, în ceea ce privește transparența și schimbul de informații; salută, în special, semnarea, până în iunie 2015, de către aproape 100 de țări a Convenției multilaterale a OCDE privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală (așa-numita „convenție comună”), care prevede cooperarea administrativă între state în legătură cu evaluarea bazei de impozitare și perceperea impozitelor, îndeosebi în vederea combaterii eludării și evaziunii fiscale;
78. subliniază, cu toate acestea, că activitatea OCDE legată de fosta sa listă a paradisurilor fiscale necooperante s-a bazat pe un proces politic care a dus la compromisuri arbitrare încă din stadiul stabilirii criteriilor de întocmire a listei, cum ar fi cerința de a încheia convenții fiscale cu alte 12 țări, și în urma căruia nicio jurisdicție nu a fost înregistrată drept paradis fiscal necooperant; subliniază că abordarea sa actuală se bazează în continuare pe criterii care vizează transparența fiscală și schimbul de informații și care nu sunt suficient de cuprinzătoare pentru a include caracterul dăunător al anumitor practici fiscale; observă că, indiferent de meritele sale, acest lucru limitează relevanța abordării OCDE în ceea ce privește identificarea acelor jurisdicții fiscale care sunt adevărați piloni ai practicilor de eludare fiscală și dăunează concurenței fiscale din întreaga lume; subliniază, în special, că această abordare nu se referă la niciun indicator calitativ pentru o evaluare obiectivă a respectării practicilor de bună guvernare și nici nu ia în considerare date cantitative cum ar fi profiturile înregistrate, fluxurile financiare care intră și care ies din țară și (de)conectarea acestora de realitatea economică dintr-o jurisdicție dată;
79. subliniază, în plus, faptul că aceste liste pot fi utilizate la nivel național pentru a pune în aplicare norme naționale de protecție și de combatere a evaziunii față de țările terțe (cum ar fi limitarea beneficiilor, aplicarea unui test privind motivarea comercială, norme vizând societățile financiare sub control străin etc.) și că limitările acestor liste pot, de asemenea, să limiteze domeniul de aplicare și eficacitatea măsurilor naționale menite să combată practicile fiscale dăunătoare;
80. este convins că asigurarea concurenței echitabile pe piața internă și protejarea bazelor impozabile ale statelor membre depind foarte mult de abordarea verigii celei mai slabe

privind interacțiunile cu jurisdicțiile caracterizate prin absența impozitelor sau prin perceperea unor impozite minime și cu jurisdicțiile care practică secretul bancar, având în vedere că statele membre sunt responsabile pentru cotele de impozitare, deoarece existența unui debușeu fiscal (de exemplu absența impozitului reținut la sursă) în țările terțe, indiferent de practicile fiscale ale acestora, crește considerabil oportunitățile de eludare fiscală în UE;

81. subliniază că o abordare coordonată de către statele membre a țărilor dezvoltate și în curs de dezvoltare s-ar putea dovedi mult mai eficace în eliminarea practicilor fiscale dăunătoare și promovarea unei mai mari reciprocități în chestiunile fiscale;
82. subliniază că, drept reacție la presiunile exercitate atât de UE, cât și de G20 privind problema transparenței fiscale și în contextul crizei economice, financiare și a datoriilor, unele țări terțe au semnat în cele din urmă acorduri privind schimbul de informații în domeniul fiscal (TIEA) cu UE, care ar trebui să îmbunătățească cooperarea cu aceste țări; arată că, în cazul Elveției, a fost semnat un acord în mai 2015, după o lungă perioadă „de tranziție” în cursul căreia acest partener comercial important al UE a beneficiat de un acces privilegiat la piața unică, dar, în același timp, nu a cooperat în alte domenii, în special cel al impozitării;
83. constată că, în pofida negocierilor în desfășurare, progresul este încă lent în ceea ce privește semnarea acordurilor de cooperare cu San Marino, Monaco, Liechtenstein și Andorra; regretă că Comisia nu are un mandat european similar pentru a negocia acordurile privind schimbul automat de informații cu teritoriile de peste mări acoperite în prezent de Directiva UE privind impozitarea veniturilor din economii;
84. ia act cu preocupare de faptul că numeroase țări în curs de dezvoltare sunt deosebit de vulnerabile în fața practicilor de eludare fiscală ale companiilor multinaționale și că principala cauză a absenței unor venituri din bugetele naționale ale țărilor în curs de dezvoltare o reprezintă practicile de stabilire a prețurilor de transfer ale companiilor multinaționale¹; subliniază, în plus, că aceste țări se află într-o poziție de negociere foarte slabă față de unele companii multinaționale sau de unii investitori străini direcți care caută în întreaga lume cele mai avantajoase subvenții și scutiri fiscale; denunță faptul că pierderile anuale suferite de bugetele naționale în ceea ce privește veniturile fiscale sunt estimate a se situa între aproximativ 91² și 125 de miliarde EUR³;
85. reamintește statelor membre că au obligația în temeiul Tratatului de la Lisabona de a respecta principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării și trebuie să se asigure că politicile lor fiscale nu subminează obiectivele UE pentru dezvoltare; încurajează statele membre să realizeze analize ale efectelor de propagare generate de politicile lor fiscale și ale impactului acestora asupra țărilor în curs de dezvoltare, așa cum sugerează FMI;

Concluzii și recomandări

86. concluzionează, examinând mandatul pe care l-a atribuit comisiei sale speciale și în pofida diverselor limitări și obstacole întâmpinate în desfășurarea misiunilor sale de

¹ Studiul „Tax revenue mobilisation in developing countries: issues and challenges”, Parlamentul European, aprilie 2014.

² Raportul privind investițiile mondiale 2015, Conferința Organizației Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare.

³ Raport al organizației Christian Aid, 2008.

constatare, precum și din partea altor instituții UE, a unor state membre și companii multinaționale, că:

- fără a aduce atingere rezultatului anchetelor Comisiei privind ajutoarele de stat aflate în curs de desfășurare, informațiile colectate indică faptul că, în mai multe cazuri, statele membre nu au respectat articolul 107 alineatul (1) din TFUE, deoarece au introdus decizii fiscale și alte măsuri de natură sau cu efecte similare care, favorizând anumite întreprinderi, au denaturat concurența pe piața internă,
 - o parte dintre statele membre nu au pus pe deplin în practică articolul 108 din TFUE, deoarece nu au notificat oficial Comisiei toate planurile lor de a acorda ajutoare fiscale, încălcând astfel și dispozițiile corespunzătoare din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului; subliniază că, în consecință, Comisia nu a putut să verifice permanent toate regimurile de ajutor, conform prevederilor de la articolul 108 din TFUE, deoarece nu a avut acces la toate informațiile pertinente, cel puțin înainte de 2010, în perioada nevizată de anchetele sale în curs,
 - statele membre nu și-au îndeplinit obligațiile prevăzute în Directivele 77/799/CEE și 2011/16/UE ale Consiliului, deoarece nu au făcut și continuă să nu facă schimb spontan de informații fiscale, nici măcar în cazurile în care existau motive clare, în ciuda marjei de discreție lăsate de aceste directive, pentru a presupune că ar putea surveni pierderi fiscale în alte state membre sau că transferurile artificiale de profituri în interiorul grupurilor ar putea genera economii fiscale,
 - unele state membre nu au respectat principiul cooperării loiale consacrat la articolul 4 alineatul (3) din TUE, deoarece nu au adoptat toate măsurile adecvate, generale sau particulare, pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care le revin,
 - o analiză a cazurilor individuale de încălcare a dreptului comunitar privind punctele sus-menționate nu a fost posibilă din cauza lipsei informațiilor detaliate furnizate de statele membre, Consiliu și Comisie,
 - în sfârșit, Comisia nu și-a îndeplinit rolul de gardian al tratatelor, prevăzut la articolul 17 alineatul (1) din TUE, prin faptul că nu a acționat în această privință și nu a luat toate măsurile necesare pentru a se asigura că statele membre își respectă obligațiile care le revin, în special cele prevăzute în Directivele 77/799/CEE și 2011/16/UE ale Consiliului, în pofida dovezilor contrare; Comisia și-a încălcat obligațiile în temeiul articolului 108 din Tratatul de la Lisabona privind funcționarea pieței interne prin nelansarea în trecut a unor anchete privind ajutorul de stat;
87. condamnă faptul că mai multe documente fiscale din cadrul reuniunilor Grupului de lucru pentru codul de conduită care au fost solicitate nu au fost dezvăluite deloc sau au fost numai parțial dezvăluite comisiei, deși unele dintre acestea au fost puse deja la dispoziția cetățenilor care le-au solicitat prin intermediul procedurii de acces la documente, ceea ce face ca Parlamentul European să fie mai slab informat decât cetățenii europeni în ceea ce privește poziția statelor membre în domeniul fiscal; regretă, prin urmare, faptul că Comisia nu a dezvăluit decât mai puțin de 5 % din numărul total (aparent aproximativ 5 500) de documente solicitate; regretă lipsa de cooperare a Comisiei și a Consiliului cu comisia, ceea ce constituie o piedică în calea executării mandatului său;

88. având în vedere faptul că, în prezent, Parlamentul nu deține puteri de anchetă parlamentară, invită Consiliul și Comisia să aprobe de urgență propunerea de regulament al Parlamentului European privind modalitățile detaliate de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului¹, astfel încât să se confere reale puteri de anchetă necesare pentru exercitarea dreptului său parlamentar de anchetă;
89. solicită Comisiei să analizeze dacă încălcările sus-menționate ar putea fi aduse încă în fața Curții de Justiție;
90. solicită statelor membre să respecte principiul impozitării profitului în locul în care acesta este generat;
91. invită statele membre și instituțiile UE, care poartă în egală măsură răspunderea politică pentru situația actuală, să pună capăt concurenței fiscale dăunătoare și să coopereze pe deplin pentru a elimina neconcordanțele – și să se abțină de la crearea unor neconcordanțe suplimentare – între sistemele fiscale și a elimina măsurile fiscale dăunătoare care creează condiții pentru practicarea eludării fiscale pe scară largă de către companiile multinaționale și pentru erodarea bazei impozabile în cadrul pieței interne; în această privință, solicită statelor membre să informeze Comisia și alte state membre cu privire la modificările aduse legislației privind impozitul pe profitul societăților care ar putea avea un impact asupra ratelor lor fiscale efective sau a oricăror alte venituri fiscale ale statelor membre; subliniază că statele membre care joacă un rol central în facilitarea eludării fiscale ar trebui să își asume responsabilitatea și să conducă eforturile de îmbunătățire a cooperării fiscale în cadrul UE;
92. invită șefii de stat și de guvern din UE să își ia noi angajamente politice clare de a acționa urgent pentru soluționarea acestei situații, care nu mai poate fi tolerată, nu în ultimul rând din cauza impactului său asupra bugetelor naționale, care sunt deja supuse unor măsuri de consolidare fiscală, și asupra contribuției fiscale suportate de alți contribuabili, printre care se numără IMM-urile și cetățenii; subliniază, în acest context, că intenționează să își joace pe deplin rolul și că este pregătit să instituie un control politic mai eficace, în strânsă cooperare cu parlamentele naționale;
93. invită Comisia să își îndeplinească datoria de gardian al tratatelor, asigurând respectarea în totalitate a legislației UE și a principiului cooperării loiale între statele membre; îndeamnă Comisia să intenteze, în consecință, alte acțiuni în justiție în conformitate cu competențele care i-au fost conferite de tratat; solicită, prin urmare, Comisiei să își consolideze capacitatea internă, posibil prin crearea unui departament fiscal specific în cadrul serviciilor sale, pentru a se ocupa atât de fluxul tot mai mare de notificări privind ajutorul de stat în domeniul politicii privind concurența, cât și de responsabilitățile sale consolidate de coordonare a noilor măsuri legate de transparența fiscală;
94. solicită statelor membre să furnizeze toate informațiile necesare Comisiei cu scopul de a putea să își exercite, fără impedimente, rolul său de gardian al tratatelor;
95. solicită Comisiei să promoveze bunele practici privind stabilirea prețurilor de transfer și a prețurilor pentru împrumuturi și taxele de finanțare pentru tranzacțiile în interiorul grupului, pentru a le alinia cu prețurile de piață prevalente;
96. subliniază că statele membre rămân pe deplin competente pentru a-și stabili ratele de

¹ JO C 264 E, 13.9.2013, p. 41

impozitare a profitului societăților; insistă, cu toate acestea, că concurența fiscală din interiorul UE și cu țările terțe ar trebui să se desfășoare în cadrul bine definit al unor norme, pentru a garanta concurența echitabilă între întreprinderile de pe piața internă; solicită statelor membre să asigure în primul rând un cadru favorabil întreprinderilor, caracterizat, printre altele, de stabilitate economică, financiară și politică, precum și de certitudine juridică și de simplitatea normelor fiscale; dat fiind rolul lor esențial în asigurarea sustenabilității fiscale, solicită Comisiei să abordeze mai detaliat aspectele legate de impozitarea întreprinderilor, inclusiv practicile fiscale dăunătoare și impactul acestora, în cadrul semestrului european și ca indicatorii pertinente, inclusiv estimările prejudiciului fiscal care rezultă din evaziunea fiscală și eludarea fiscală, să fie incluși în tabloul de bord al procedurii privind dezechilibrele macroeconomice;

97. invită statele membre, în special pe cele care primesc asistență financiară, să pună în aplicare reforme structurale, să combată fraudă fiscală și să aplice măsuri împotriva planificării fiscale agresive;
98. în această privință, invită Comisia să găsească un echilibru potrivit între convergența fiscală și economică și solicită Comisiei să asigure luarea unor măsuri de sprijinire a creșterii economice, a investițiilor și a locurilor de muncă;
99. este de părere că, printre altele, un schimb automat de informații fiscale cuprinzător, transparent și eficient, precum și o bază fiscală consolidată comună a societăților cu caracter obligatoriu reprezintă condiții prealabile esențiale pentru crearea unui sistem fiscal la nivelul UE care să respecte și să salveze principiile fundamentale ale pieței interne;
100. invită statele membre și instituțiile UE, dată fiind complexitatea chestiunii, să instituie diverse seturi de acțiuni complementare pentru a îmbunătăți situația actuală, ținând cont de necesitatea reducerii complexității pentru toate părțile interesate și a reducerii la minimum a costurilor de conformitate pentru întreprinderi și administrații fiscale; subliniază, prin urmare, că simplificarea sistemelor fiscale ar trebui să fie primul pas în încercarea de a oferi claritate nu doar statelor membre, ci și cetățenilor, care sunt în prezent excluși de la schimbul de informații;
101. solicită Comisiei să investigheze pe viitor în mod empiric oportunitatea limitării deducerii plăților de redevențe către societățile conexe din plățile aferente bazei de impozitare a profitului, ca mijloc de combatere a transferului de profit în interiorul grupului;
102. subliniază faptul că, în ciuda invitațiilor repetate, doar patru companii multinaționale¹ dintr-un total de 17 au fost de acord inițial să se prezinte în fața comisiei pentru a discuta chestiuni de planificare fiscală internațională; este de părere că refuzul inițial a 13 dintre ele – unele cu un grad ridicat de vizibilitate publică – de a coopera cu o comisie parlamentară este inacceptabil și aduce atingere într-o măsură ridicată demnității Parlamentului European și a cetățenilor pe care acesta îi reprezintă; ia act totuși de faptul că 11 companii multinaționale² au fost de acord, în final, să se prezinte în fața comisiei doar după ce raportul a fost votat în cadrul Comisiei TAXE și cu scurt

¹ Airbus, BNP Paribas, SSE plc, Total S.A.

² Amazon, Anheuser-Busch InBev, Barclays Bank Group, Coca-Cola Company, Facebook, Google, HSBC Bank plc, IKEA, Mc Donald's Corporation, Philip Morris, The Walt Disney Company.

timp înainte de votul în plen, în timp ce două companii multinaționale¹ au persistat în refuzul lor; recomandă, prin urmare, ca autoritățile sale competente să ia în considerare privarea acestor companii de accesul lor în incinta Parlamentului și să se ia serios în considerare stabilirea unui cadru clar și actualizarea responsabilităților stabilite în Codul de conduită pentru organizațiile incluse în registrul de transparență², în ceea ce privește cooperarea cu comisiile Parlamentului și alte organisme politice;

103. solicită investigarea rolului instituțiilor financiare în sprijinirea practicilor fiscale dăunătoare;

Cooperarea și coordonarea privind deciziile fiscale anticipate

104. deplânge conținutul acordului politic din 6 octombrie 2015 din cadrul Consiliului, care este mult mai puțin ambițios decât propunerea legislativă a Comisiei din martie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal; subliniază că aceasta din urmă prevedea, pe lângă un cadru comun pentru înregistrarea și schimbul automat de informații privind deciziile, dispoziții care să permită Comisiei să monitorizeze în mod eficient transpunerea sa în practică de către statele membre și să asigure că deciziile nu au un impact negativ asupra pieței interne; subliniază că adoptarea poziției Consiliului ar împiedica fructificarea integrală a schimbului automat de informații asupra deciziilor, în special în ceea ce privește punerea în aplicare efectivă, și solicită, prin urmare, Consiliului să adopte propunerea Comisiei și să țină seama în mod corespunzător de avizul Parlamentului European în această privință, în special în ceea ce privește domeniul de aplicare al directivei (toate deciziile fiscale și nu numai cele transfrontaliere), perioada de retroactivitate (toate deciziile fiscale încă valabile ar trebui să facă obiectul schimbului de informații), precum și informațiile furnizate Comisiei, care ar trebui să aibă acces la deciziile fiscale;
105. invită statele membre să sprijine, în toate forurile internaționale, schimbul automat de informații dintre administrațiile fiscale ca noul standard mondial; invită în special Comisia, OCDE și G20 să îl promoveze cu ajutorul celor mai adecvate și eficiente instrumente, în cadrul unui proces mondial incluziv; insistă asupra faptului că ar trebui luate măsuri de asigurare a faptului că AEOI capătă cu adevărat o dimensiune mondială și, prin urmare, eficiente, respectând cerințele de confidențialitate, prin sprijinirea eforturilor țărilor în curs de dezvoltare de a-și consolida capacitățile pentru deplina participare la AEOI; subliniază că schimbul automat de informații în cadrul UE ar putea avea loc sub forma unui registru central cuprinzător al UE, care să fie accesibil Comisiei și autorităților naționale competente;
106. invită statele membre să considere că orice decizie fiscală ar trebui, în special atunci când implică stabilirea unor prețuri de transfer, să fie instituită în cooperare cu toate țările implicate, că informațiile pertinente ar trebui să facă obiectul unui schimb automat, cuprinzător și neîntârziat între ele și că orice acțiune de la nivel național care vizează reducerea eludării fiscale și a erodării bazei impozabile din UE, inclusiv auditurile, ar trebui întreprinsă în comun, ținând cont în mod corespunzător de experiența acumulată prin programul Fiscalis 2020; își reafirmă opinia potrivit căreia elementele de bază ale tuturor deciziilor fiscale care au un impact asupra altor state

¹ Fiat Chrysler Automobiles, Walmart.

² Codul de conduită stabilit în anexa III la Acordul interinstituțional privind registrul de transparență din 2014.

membre ar trebui nu doar comunicate administrațiilor fiscale și Comisiei, ci și prezentate în cadrul rapoartelor pentru fiecare țară întocmite de companiile multinaționale;

107. subliniază, în acest sens, că nu doar deciziile fiscale transfrontaliere, ci și cele naționale pot avea un impact asupra altor state membre și solicită, prin urmare, extinderea schimbului automat de informații la toate deciziile fiscale emise de către guvernul sau autoritatea fiscală a unui stat membru sau orice subdiviziune teritorială sau administrativă a acestuia sau în numele lor, care sunt active încă la data intrării în vigoare a directivei; insistă cu fermitate asupra rolului-cheie al implicării Comisiei în procesul de colectare a datelor și în analiza privind deciziile;
108. solicită, în plus, un cadru care să controleze în mod eficace transpunerea în practică a schimbului automat de informații, precum și colectarea și publicarea de statistici cu privire la informațiile partajate și, în special, instituirea de către Comisie, până la 31 decembrie 2016, a unui registru central securizat care să faciliteze schimbul de informații între autoritățile fiscale participante; reamintește faptul că instituirea unui sistem de schimb automat de informații privind deciziile fiscale va avea ca rezultat colectarea unei cantități mari de informații, ceea ce ar face dificilă detectarea cazurilor cu adevărat problematice; subliniază că această situație, pe lângă existența a 28 de state membre, cu limbi și practici administrative diferite, impune statelor membre și Comisiei să reflecteze asupra unor modalități inteligente, inclusiv prin intermediul tehnologiei informației, de a trata cantitatea și diversitatea datelor obținute, pentru ca schimbul automat de informații în Uniune să devină cu adevărat eficace și util;
109. invită Comisia să analizeze condițiile pentru înființarea, pe termen lung, a unui sistem de verificare centralizat de tip „clearing house” la nivelul UE, prin care deciziile fiscale să fie analizate în mod sistematic de către Comisie cu scopul de a crește nivelul de certitudine, coerență, uniformitate și transparență al sistemului, și de a verifica dacă aceste decizii au un efect nociv asupra altor state membre;
110. subliniază că, pentru a crește transparența față de cetățeni, Comisia ar trebui să publice un raport anual care să prezinte succint principalele cazuri cuprinse în registrul central securizat și că, în acest context, Comisia ar trebui să ia în considerare dispozițiile privind confidențialitatea din Directiva privind asistența reciprocă;
111. invită Comisia să ia în considerare instituirea unui cadru comun la nivelul UE pentru deciziile fiscale, care să includă criteriile comune, în special:
 - cerința de a le institui pe baza unei analize cuprinzătoare a efectelor de propagare, inclusiv a efectului deciziilor fiscale asupra bazelor fiscale ale altor țări, cu implicarea tuturor părților și țărilor vizate,
 - publicarea lor, fie integral, fie în formă simplificată, dar respectând pe deplin cerințele în materie de confidențialitate,
 - obligația de a publica criteriile de acordare, refuzare și revocare a deciziilor fiscale,
 - egalitatea de tratament și disponibilitatea pentru toți contribuabilii,
 - lipsa discreției și respectarea pe deplin a dispozițiilor fiscale subiacente;

112. solicită Comisiei să definească orientări comune la nivelul UE pentru aplicarea principiului OCDE al concurenței depline care să vizeze armonizarea practicilor statelor membre de stabilire a prețului de transfer astfel încât, la stabilirea acordurilor privind prețul de transfer, administrațiile naționale să dispună de instrumente de comparare a întreprinderilor similare, și nu doar a tranzacțiilor similare;
113. consideră că un sistem fiscal echitabil și eficient necesită un nivel adecvat de transparență și confidențialitate; este convins, prin urmare, că administrațiile fiscale ale statelor membre și, atunci când este relevant, Comisia ar trebui să aibă acces la informații privind beneficiarii finali ai oricărui instrument juridic și/sau ai oricărei decizii fiscale;
114. solicită Comisiei să utilizeze, printre altele, Directiva (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, care include infracțiunea fiscală în definiția amplă a activității infracționale, pentru a determina beneficiarii fiscali finali ai anumitor instrumente juridice;
115. solicită Comisiei să înființeze un registru central public la nivelul său cu toate scutiile, deducerile și creditele fiscale legale în domeniul impozitării societăților, însoțit de o evaluare cantitativă a impactului bugetar pentru fiecare stat membru;

Baza fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB)

116. salută planul de acțiune propus de Comisie la 17 iunie 2015 în vederea eliminării eludării fiscale și a promovării unei impozitări echitabile și eficiente a întreprinderilor în UE; invită Comisia să accelereze prezentarea modificărilor legislative pentru instituirea promptă a unei baze fiscale consolidate comune a societăților (CCCTB) la nivelul UE, cu caracter obligatoriu, care să abordeze nu doar problema regimurilor preferențiale și a neconcordanțelor dintre sistemele fiscale naționale, ci și majoritatea problemelor care duc la erodarea bazei impozabile la nivel european (în special chestiunile legate de stabilirea prețurilor de transfer); recomandă Comisiei să reia imediat lucrările încheiate în 2011 privind propunerea de directivă a Consiliului de instituire a CCCTB, luând în considerare poziția Parlamentului în acest sens și elementele noi care au intervenit și integrând cele mai recente concluzii din lucrările OCDE, în special standardele rezultate din planul de acțiune privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS), cu scopul de a permite elaborarea unui text consolidat în cursul anului 2016;
117. invită Comisia să includă în propunerile sale dispoziții menite să clarifice definiția investițiilor în cercetare și dezvoltare și a sediului permanent în conformitate cu substanța economică, acoperind și economia digitală; subliniază importanța investițiilor în cercetare și dezvoltare și nevoia de a facilita mai degrabă decât de a împiedica investițiile și creșterea în economia digitală, conferind economiei UE emergente din acest sector un avantaj competitiv în fața actorilor din SUA și din alte părți; subliniază că dovezile existente arată că regimurile fiscale favorabile pentru brevete nu contribuie la stimularea inovației și pot conduce la o erodare majoră a bazei prin transferul profitului; subliniază, totodată, că abuzurile sau exploatarea acestor sisteme ar trebui reduse la minimum prin acțiuni coordonate ale statelor membre și standarde și definiții comune a ceea ce se califică drept promovare a cercetării și dezvoltării și a ceea ce nu se încadrează în această categorie; subliniază că așa-numita abordare bazată pe conexiune în varianta sa modificată pentru regimurile fiscale favorabile pentru brevete, recomandată de inițiativa BEPS, nu va fi suficientă pentru a limita problemele asociate cu regimurile fiscale favorabile pentru brevete;

118. subliniază că, pentru a restabili legătura între impozitare și substanță economică și pentru a se asigura plata impozitelor în țările în care se desfășoară activitatea economică reală și crearea de valoare, precum și pentru a corecta neconcordanțele existente, „cheia de contribuție” ar trebui să facă diferența între sectoare, pentru a ține seama de caracteristicile lor specifice, în special în ceea ce privește întreprinderile digitale, întrucât economia digitală îngreunează stabilirea de către autoritățile fiscale a locului unde se creează valoarea; solicită Comisiei să examineze cu atenție poziția Parlamentului privind CCCBT și să adopte o cheie de contribuție care să reflecte activitățile economice reale ale societăților; invită Comisia să își continue activitatea privind opțiunile concrete pentru conceperea acestei chei de alocare, în special în scopul de a anticipa, pentru fiecare sector, impactul asupra încasărilor din impozite ale fiecărui stat membru, în funcție de structura economiei sale; subliniază, de asemenea, că CCCTB este un mijloc util de combatere a BEPS și de creare a unei valori adăugate europene, indiferent dacă încasărilor din impozite pot fi sau nu utilizate parțial ca nouă resursă proprie pentru bugetul UE;
119. sprijină ferm introducerea unei CCCTB integrale și obligatorii cât mai curând posibil; ia act de abordarea Comisiei, care a prezentat o CCTB simplă (fără consolidare) ca primă etapă a planului său de acțiune din iunie 2015, dar atrage atenția că acest lucru va lăsa multe probleme nerezolvate, în special pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața unică, dat fiind faptul că CCTB nu va dispune compensarea pierderilor prin consolidare, nici nu va elimina birocrăția excesivă și incertitudinea asociate cu stabilirea prețurilor de transfer, care este totodată unul dintre principalele instrumente de eludare fiscală utilizate de companiile multinaționale, și nici nu va pune capăt transferului fiscal în cadrul Uniunii; îndeamnă Comisia, prin urmare, să stabilească un termen concret și scurt pentru a include în cadrul inițiativei privind CCCTB componenta „consolidare”; invită Comisia să renunțe la orice evaluare suplimentară a impactului acestei măsuri, care s-a aflat de decenii pe agenda UE, a făcut deja obiectul unor lucrări pregătitoare extinse și este în prezent blocată în Consiliu de la prezentarea sa oficială în 2011;
120. invită Comisia, până la adoptarea unei CCCTB integrale și la transpunerea sa completă în practică la nivelul UE, să acționeze imediat pentru a asigura impozitarea efectivă, a reduce transferul profiturilor (în special prin stabilirea prețurilor de transfer), a pregăti, în așteptarea consolidării, un regim interimar de compensare a profiturilor și pierderilor transfrontaliere, care să fie temporar și prevăzut cu suficiente garanții că nu va crea noi oportunități de planificare fiscală agresivă, și a introduce în continuare norme anti-abuz adecvate și eficiente în toate directivele relevante; solicită Comisiei să verifice dacă directivele și proiectele de directivă existente în domeniul legislației fiscale și privind societățile sunt adecvate pentru a asigura o impozitare eficientă; invită Consiliul să se pregătească pentru adoptarea promptă a acestor dispoziții; subliniază că, pentru a-și îndeplini unul dintre obiective, și anume reducerea birocrăției, introducerea unei baze fiscale comune consolidate ar trebui însoțită de introducerea unor reguli contabile comune și de armonizarea practicilor administrative în chestiuni fiscale;
121. invită Comisia să emită acte legislative clare privind definiția substanței economice, a creării de valoare și a sediului permanent, pentru a elimina, în special, problema societăților-paravan, și să elaboreze criterii și acte legislative ale UE pentru abordarea cercetării și dezvoltării, compatibile cu, dar nu limitate la activitatea OCDE pe acest subiect, deoarece statele membre își reformează în prezent strategia în acest sens, adeseori în mod cumulativ cu subvențiile; subliniază că aceste acte legislative ar trebui să indice clar dacă trebuie să existe o legătură directă între regimurile preferențiale

acordate de administrațiile fiscale și activitățile de C-D subiacente; solicită Comisiei să revizuiască legislația UE privind societățile străine controlate și aplicarea sa, în conformitate cu hotărârea Cadbury Schweppes a Curții de Justiție a Uniunii Europene (C-196/04), pentru a asigura utilizarea deplină a societăților străine controlate, în afara cazurilor de scheme pur artificiale, pentru evitarea cazurilor de dublă neimpozitare; solicită Comisiei să facă propuneri pentru armonizarea normelor privind societățile străine controlate din UE;

122. de asemenea, invită Comisia, în lipsa unei definiții general acceptate, să realizeze analize și studii suplimentare pentru a defini planificarea fiscală agresivă și practicile fiscale dăunătoare, în special abuzurile legate de tratatele privind dubla impunere și schemele bazate pe tratamentul neuniform al elementelor hibride, ținând cont de diferitele efecte negative pe care le pot avea asupra societății, să le asigure monitorizarea și să identifice cu mai multă precizie impactul eludării fiscale în UE și în țările în curs de dezvoltare; invită Comisia, de asemenea, să definească o metodologie de măsurare a prejudiciului fiscal rezultat în urma eludării și evaziunii fiscale – așa cum a anunțat în propunerea sa din martie 2015 – și să se asigure că măsurarea este efectuată cu regularitate pentru a monitoriza progresele realizate și a concepe răspunsuri politice adecvate; invită Comisia să întreprindă acțiunile necesare pentru a clarifica statutul exact al tuturor „jurisdicțiilor dependente” ale statelor membre și pentru a stabili ce pârghii pot fi utilizate în vederea modificării practicilor acestora cu scopul de a se evita erodarea bazei impozabile din UE;
123. reamintește că pe lângă fraudă fiscală în rândul societăților, există o fraudă de dimensiuni considerabile a TVA-ului transfrontalier, taxă care este fundamentală pentru toate trezoreriile naționale; solicită Comisiei să elaboreze măsuri de combatere a acestei probleme, inclusiv o mai bună coordonare pe această temă între agențiile fiscale naționale;

Codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor

124. solicită o reformă urgentă a Codului de conduită privind impozitarea întreprinderilor și a grupului însărcinat cu transpunerea sa în practică, dat fiind faptul că până în prezent s-a dovedit a avea o valoare discutabilă, atât pentru a elimina obstacolele reale care se află momentan în calea abordării eficiente a practicilor fiscale dăunătoare, cât și pentru a sprijini coordonarea și cooperarea la nivelul UE în domeniul politicii fiscale;
125. invită statele membre ca, în spiritul bunei cooperări, să sprijine propunerile incluse în planul de acțiune al Comisiei din 17 iunie 2015 pentru o impozitare echitabilă și eficientă a întreprinderilor în UE; consideră că legitimitatea grupului ar beneficia de creșterea transparenței și responsabilității; pledează, prin urmare, pentru modificarea structurii de conducere și a mandatului grupului, inclusiv pentru numirea unui președinte permanent, care să răspundă politic, pentru îmbunătățirea metodelor sale de lucru, incluzând un posibil mecanism de transpunere în practică, participarea periodică în cadrul grupului a miniștrilor de finanțe sau a înalților funcționari, pentru a își spori vizibilitatea, și un schimb de informații consolidat în cadrul grupului cu scopul de a soluționa în mod eficient problemele BEPS; solicită, de asemenea, actualizarea și extinderea criteriilor stabilite în cod, pentru a acoperi noi forme de practici fiscale dăunătoare, inclusiv în țări terțe; invită președintele grupului și Consiliul să raporteze periodic comisiei sale competente și să facă schimb de opinii cu aceasta cu privire la activitățile grupului, în special în ceea ce privește prezentarea rapoartelor sale bianuale către ECOFIN;

126. invită, în general, Consiliul să sprijine promovarea unui control democratic veritabil în chestiunile fiscale transfrontaliere de la nivelul UE, în conformitate cu practicile deja instituite în alte domenii în care statele membre sau alte instituții independente, cum sunt Banca Centrală Europeană și Consiliul de administrație al mecanismului unic de supraveghere, au competențe exclusive; invită Consiliul și statele membre să ia în considerare posibilitatea înființării unui grup la nivel înalt privind politica fiscală, așa cum a sugerat și Președintele Comisiei; subliniază că un astfel de „comitet fiscal”, responsabil în fața Parlamentului, ar include Consiliul și Comisia, după modelul Comitetului economic și financiar, precum și experți independenți și ar supraveghea, într-un mod mai general, politica fiscală legislativă și nelegislativă și ar prezenta rapoarte Comisiei ECOFIN; solicită ca Parlamentul să aibă un drept de inițiativă pentru a semna Grupului de lucru pentru Codul de conduită orice măsură națională pe care o consideră corespunzătoare criteriilor de concurență fiscală dăunătoare incluse în Codul de conduită;
127. invită Comisia să actualizeze pentru a doua oară Raportul Simmons & Simmons din 1999 privind practicile administrative menționate la punctul 26 din Raportul Grupului de lucru privind Codul de conduită din 1999, Raportul Primarolo (SN 4901/99);
128. îndeamnă Consiliul și statele membre să îmbunătățească transparența, răspunderea și activitatea de monitorizare desfășurată de grup, respectând în mod corespunzător tratatele și competența statelor membre în ceea ce privește aspectele fiscale directe, și invită Comisia să inițieze măsuri legislative cadru, conform metodei comunitare; consideră că este esențial ca publicul larg să primească mai multe informații cu privire la activitatea grupului;
129. invită Comisia să pună în aplicare pe deplin recomandările Ombudsmanului UE în ceea ce privește componența grupurilor de experți și să adopte o foaie de parcurs pentru a se asigura că grupurile de experți vor fi compuse în mod echilibrat; insistă asupra faptului că, în timp ce se depun eforturi în vederea atingerii acestui obiectiv, reformarea actualei structuri și componente ar trebui să înceapă imediat; subliniază faptul că astfel de reforme nu ar conduce la o lipsă de competențe tehnice necesare pentru a legifera, întrucât acestea ar putea fi transmise prin consultări publice sau audieri publice ale unor experți, deschise reprezentanților tuturor intereselor; invită Comisia să adopte o definiție clară a conflictelor de interese și politici solide pentru a preveni ca actorii expuși riscului unor astfel de conflicte de interese, precum și reprezentanții organizațiilor condamnate pentru evaziune fiscală sau orice altă infracțiune să fie membri activi ai oricărui organ de experți sau organ consultativ;

Ajutoarele de stat

130. salută cu căldură și sprijină rolul-cheie al Comisiei în calitate de autoritate de concurență competentă în cadrul anchetelor în curs privind ajutoarele de stat în legătură cu deciziile fiscale; consideră inadecvată practica recurentă, utilizată de mai multe state membre, de păstrare a confidențialității în cazul proiectelor care au beneficiat de ajutoare de stat; încurajează Comisia să își utilizeze la maximum competențele în temeiul normelor UE în materie de concurență pentru a combate practicile fiscale dăunătoare, precum și să sancționeze statele membre și societățile implicate în astfel de practici; subliniază necesitatea angajării mai multor resurse de către Comisie – financiare și umane – în consolidarea capacității sale de a realiza simultan toate investigațiile necesare privind ajutoarele fiscale; subliniază necesitatea ca statele membre să respecte pe deplin investigațiile și solicitările de informații din partea

Comisiei;

131. invită Comisia să adopte noi orientări, până cel mai târziu la jumătatea anului 2017, în cadrul inițiativei sale de modernizare a ajutoarelor de stat (SAM), clarificând noțiunea de ajutor de stat de natură fiscală și de stabilire „adekvată” a prețurilor de transfer, în scopul de a elimina incertitudinile juridice atât pentru contribuabilii care respectă legea, cât și pentru administrațiile fiscale, asigurând un cadru corespunzător pentru practicile fiscale ale statelor membre și fără a descuraja recurgerea la decizii fiscale legitime; contestă utilitatea convenției de arbitraj, care nu este eficientă în soluționarea disputelor, în special cele privind chestiunile legate de stabilirea prețurilor de transfer; consideră că acest instrument ar trebui reformat, pentru o mai mare eficacitate, sau înlocuit cu un mecanism UE de soluționare a litigiilor care să conțină proceduri de acord reciproc mai eficace;
132. invită Comisia să cuprindă în investigațiile sale și alte companii multinaționale menționate în scandalul LuxLeaks, precum și măsuri cu un caracter similar sau cu efecte similare prețurilor de transfer;
133. invită Comisia, în conformitate cu responsabilitatea extinsă conferită statelor membre în cadrul SAM, să ia în considerare înființarea unei rețele de administrații fiscale naționale pentru a face schimb de bune practici și a contribui în mod constant la prevenirea introducerii oricăror măsuri fiscale care ar putea constitui ajutor de stat ilegal; invită Comisia să consolideze sinergiile strategice dintre activitățile Grupului (reformat) privind Codul de conduită și transpunerea în practică de către Comisie a normelor în materie de concurență în domeniul ajutorului de natură fiscală;
134. ia act de faptul că normele în vigoare privind controlul ajutorului de stat încearcă să abordeze practicile necompetitive prin recuperarea foloaselor necuvenite acordate societăților; invită Comisia să evalueze posibilitatea de a modifica normele în vigoare pentru a permite ca sumele recuperate în urma unei încălcări a legislației UE privind ajutoarele de stat să fie returnate statelor membre care au suferit o erodare a bazei lor impozabile și nu statului membru care a acordat un ajutor de stat ilegal de natură fiscală, așa cum este cazul în prezent, sau să fie alocate bugetului UE; invită Comisia să modifice normele în vigoare pentru a garanta posibilitatea de a adopta sancțiuni împotriva țărilor și societăților vizate în caz de încălcare a normelor privind ajutoarele de stat;

Transparență

135. consideră că Uniunea are potențialul de a deveni un model și un lider global în ceea ce privește transparența fiscală;
136. subliniază importanța esențială a transparenței pentru îmbunătățirea răspunderii publice a companiilor multinaționale și pentru sprijinirea administrațiilor fiscale în investigațiile lor; subliniază că aceasta ar putea avea un puternic efect de descurajare și de modificare a comportamentelor, atât prin riscul pentru reputație al companiilor care nu respectă legislația, cât și prin furnizarea de informații autorităților competente, care pot astfel să adopte măsurile corective și sancțiunile corespunzătoare; subliniază că nevoia de transparență ar trebui să fie echilibrată în funcție de necesitatea de a proteja interesele comerciale sensibile și de a respecta normele privind protecția datelor;
137. consideră că o mai mare transparență în ceea ce privește activitățile companiilor

multinațională este esențială pentru a se asigura că administrațiile fiscale sunt în măsură să combată eficient erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor; își reafirmă, în consecință, poziția potrivit căreia companiile multinaționale din toate sectoarele ar trebui să prezinte clar și inteligibil în situațiile lor financiare, defalcate pe fiecare stat membru și țară terță în care au un sediu, o serie de informații agregate, care să includă profitul sau pierderea înainte de impozitare, impozitele pe profit sau pe pierdere, numărul de angajați, activele deținute și informațiile de bază privind deciziile fiscale (raportarea pentru fiecare țară în parte); subliniază că este important ca aceste informații să fie făcute publice, eventual sub forma unui registru central la nivelul UE; subliniază, de asemenea, că IMM-urile și întreprinderile cu capitalizare medie care nu sunt companii multinaționale ar trebui scutite de această obligație; invită Consiliul să adopte, până la sfârșitul anului 2015, poziția Parlamentului European votată în Directiva privind dreptul acționarilor, în iulie 2015; subliniază că cerințele în materie de transparență ar trebui elaborate și puse în aplicare astfel încât societățile europene să nu sufere de un dezavantaj concurențial;

138. solicită statelor membre să pună în aplicare un sistem mai extins de raportare pentru fiecare țară în parte, aflat la dispoziția autorităților fiscale, pe baza standardelor OCDE și incluzând informații mai detaliate, cum ar fi declarațiile de impunere și tranzacțiile intragrup; evidențiază că furnizarea de informații fiscale de către firme altor administrații fiscale trebuie să fie însoțită de o îmbunătățire a cadrului de soluționare a litigiilor, pentru a clarifica drepturile fiecărei părți și pentru a evita orice efect secundar negativ; subliniază faptul că, în cazul administrațiilor fiscale din țările terțe, informațiile ar trebui transmise numai autorităților din acele țări care au pus în aplicare acorduri echivalente cu cele prevăzute de Convenția de arbitraj a UE; solicită, de asemenea, să se elaboreze standarde contabile armonizate, care să permită, în special, o publicare mai detaliată în cazul redevențelor;
139. solicită Comisiei să sprijine această poziție, în concordanță cu evaluările și pozițiile sale anterioare, și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura extinderea aplicării sale la toate companiile multinaționale care își desfășoară activitatea pe piața internă și solicită, de asemenea, OCDE să sprijine extinderea sa la nivel mondial, pentru a se asigura că sunt aplicate obligații similare tuturor întreprinderilor care derulează operațiuni transfrontaliere; subliniază că acțiunile vizând îmbunătățirea transparenței, deși sunt necesare, nu sunt suficiente pentru a soluționa integral problema și că sistemele fiscale naționale, europene și internaționale trebuie, de asemenea, să fie reformate în mod substanțial;
140. subliniază că actuala opacitate a sistemului fiscal internațional permite companiilor multinaționale să evite impozitarea, să eludeze legislațiile fiscale naționale și să își transfere profiturile în paradisuri fiscale; invită Comisia și statele membre să se asigure că autoritățile fiscale competente au acces deplin la registrele centrale ale beneficiarilor efectivi atât pentru societăți, cât și pentru trusturi, în conformitate cu cea de a patra Directivă în domeniul combaterii spălării banilor; invită statele membre să transpună rapid cea de a patra Directivă în domeniul combaterii spălării banilor, care asigură accesul larg și simplificat la informațiile conținute în registrele centrale ale beneficiarilor efectivi; își reafirmă poziția potrivit căreia registrele ar trebui puse la dispoziția publicului;
141. recunoaște activitatea realizată de Comisie pentru crearea unui număr european de identificare fiscală (NIF); solicită Comisiei să prezinte o propunere de instituire a unui NIF european, pe baza modelului de NIF european prezentat în Planul de acțiune al

Comisiei privind lupta împotriva fraudei și a evaziunii fiscale 2012 (acțiunea 22); reamintește că se consideră că NIF-urile reprezintă cel mai bun mijloc de identificare a contribuabililor și îndeamnă, prin urmare, ca acest proiect să fie accelerat; solicită Comisiei, de asemenea, să depună eforturi susținute pentru a crea un număr de identificare similar la nivel mondial, precum Sistemul identificatorului internațional al entităților juridice (LEI) din cadrul Comitetului de supraveghere reglementară;

142. subliniază, în plus, că transparența este, de asemenea, importantă în investigațiile în curs de desfășurare privind ajutoarele de stat legate de deciziile fiscale;
143. invită Comisia să examineze posibilitățile de punere în aplicare în cadrul UE a unor dispoziții similare normelor stabilite de Consiliul guvernamental pentru standarde de contabilitate (Governmental Accounting Standards Board - GASB) din SUA¹, care obligă organele administrației centrale și locale să raporteze cât de multe venituri pierd din scutirile fiscale acordate pentru dezvoltare economică;

Protecția avertizorilor de integritate

144. invită Comisia să propună, până în iunie 2016, instituirea unui cadru legislativ al UE pentru protecția eficace a avertizorilor de integritate și a altor categorii similare, subliniază că este inacceptabil ca cetățenii și jurnaliștii să poată fi urmăriți în justiție în loc de a beneficia de protecție juridică atunci când, acționând în interesul general, divulgă informații sau raportează presupuse abuzuri, fapte reprobabile, fraude sau activități ilegale, în special în cazurile de eludare fiscală, evaziune fiscală și spălare de bani, sau orice alt comportament care încalcă principiile fundamentale ale UE, cum ar fi principiul cooperării loiale, sau atunci când o astfel de dezvăluire atinge un interes general superior motivelor de nelegalitate;
145. invită Comisia să examineze o serie de instrumente pentru a asigura o astfel de protecție împotriva procedurilor judiciare nejustificate, sancțiunilor economice și discriminării, asigurând totodată garantarea confidențialității și a secretelor comerciale; atrage atenția, în acest sens, asupra exemplului reprezentat de Legea Dodd-Frank din SUA, care recompensează avertizorii de integritate pentru că oferă autorităților informații originale și îi protejează împotriva procedurilor judiciare și a pierderii locului de muncă, ținând seama de faptul că această remunerație nu ar trebui să reprezinte un stimulent pentru publicarea de informații comerciale sensibile; propune înființarea unui organism european independent, cărui să i se încredințeze misiunea de a colecta aceste informații și de a efectua investigații, precum și a unui fond paneuropean comun al avertizorilor de integritate, pentru a se asigura că avertizorii de integritate beneficiază de un sprijin financiar corespunzător, ambele finanțate printr-un mecanism de percepere automată a unui procent din sumele colectate sau din amenzile plătite; consideră că ar trebui garantată protecția avertizorilor de integritate și în cazul în care aceștia informează publicul, după notificarea prealabilă a autorităților competente la nivel național sau european, în cazul în care nu există nicio reacție în termen de o lună;

Responsabilitatea socială a întreprinderilor

146. consideră că aplicarea unei strategii fiscale responsabile trebuie să fie considerată drept

¹ „Urmărirea scutirilor fiscale la nivelul întreprinderilor: o nouă formă de transparență binevenită își face apariția în SUA, Rețeaua pentru justiție fiscală (Tax Justice Network);

un pilon al responsabilității sociale a întreprinderilor (RSI), în special în conformitate cu definiția actualizată a RSI care desemnează „responsabilitatea întreprinderilor pentru impactul pe care îl au asupra societății”¹; regretă faptul că cele mai multe firme nu includ acest aspect în raportul lor privind RSI; subliniază faptul că planificarea fiscală agresivă este incompatibilă cu RSI; solicită Comisiei să includă acest element și să definească în mod corespunzător conținutul său într-o strategie europeană actualizată privind responsabilitatea socială a întreprinderilor;

Dimensiunea referitoare la țările terțe

OCDE

147. sprijină planul de acțiune al OCDE privind BEPS, recunoscând totodată că este rezultatul unui compromis care nu merge suficient de departe pentru a aborda amploarea evaziunii fiscale și că aceste propuneri ar trebui să reprezinte baza pentru noi acțiuni la nivel european și mondial; solicită OCDE, țărilor sale membre și tuturor celorlalte țări implicate să instituie un instrument de monitorizare eficace pentru a evalua progresele realizate în punerea în aplicare a acestor orientări, să obțină dovezi ale eficacității sale, precum și pentru a întreprinde, eventual, acțiuni corective;
148. recomandă consolidarea legăturilor instituționale și a cooperării dintre Comisie și OCDE, pentru a se asigura în continuare compatibilitatea celor două procese și a se evita standardele duble; invită statele membre să transpună prompt întreaga legislație europeană în legislația națională, în conformitate cu orientările OCDE, astfel încât UE să devină un lider în punerea în aplicare a recomandărilor OCDE; subliniază totuși că abordarea OCDE se bazează în continuare pe instrumente juridice fără caracter obligatoriu („soft law”) și că acțiunea sa trebuie completată printr-un cadru legislativ adecvat la nivelul UE, pentru a răspunde nevoilor pieței unice, de exemplu sub forma unei directive anti-BEPS care să fie mai ambițioasă decât inițiativa OCDE privind BEPS în domenii care nu sunt acoperite în mod suficient;

Paradisurile fiscale

149. solicită UE să adopte o abordare comună în ceea ce privește paradisurile fiscale; invită Comisia, în special, să își continue activitatea de elaborare și adoptare a unei definiții europene, a unui set comun de criterii pentru a identifica paradisurile fiscale, indiferent de locul în care acestea se află, și a unor sancțiuni adecvate pentru țările care cooperează cu acestea, pe baza Recomandării sale din decembrie 2012 privind măsuri menite să încurajeze țările terțe să aplice standarde minime de bună guvernare în chestiuni fiscale (de exemplu, mergând dincolo de schimbul de informații și de transparență pentru a include concurența fiscală echitabilă și impozitarea eficace) și pentru societățile care la utilizează în scopul planificării fiscale agresive, precum și de definire a unor măsuri comune adecvate care să se aplice acestor jurisdicții; face trimitere la Rezoluția sa din 21 mai 2013, menționată mai sus, referitoare la „lupta împotriva fraudei, a evaziunii și a

¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor intitulată „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor” (COM(2011)0681), p. 6.

paradisurilor fiscale” pentru o listă neexhaustivă a unor astfel de măsuri posibile¹; reiterează că listele cu adevărat europene, actualizate cu regularitate și bazate pe indicatori cuprinzători, transparenti, robuști, verificabili în mod obiectiv și general acceptați, ar fi mai eficace ca mijloc de promovare a bunei guvernări fiscale și de schimbare a comportamentelor fiscale față de și din cadrul acestor jurisdicții;

150. invită Comisia să includă pe lista neagră europeană acele teritorii care acordă avantaje fiscale entităților fără a impune desfășurarea unei activități economice substanțiale pe teritoriul respectiv, care oferă un nivel scăzut de impozitare și care nu garantează schimbul automat de informații fiscale cu alte jurisdicții;
151. subliniază, în special, că este necesar să se asigure că fluxurile financiare care ies din țară sunt impozitate cel puțin o dată, de pildă prin impunerea unui impozit reținut la sursă sau a unor măsuri echivalente, pentru a se evita ca profiturile să părăsească teritoriul UE fără a fi impozitate, și invită Comisia să prezinte o propunere legislativă în acest sens, de exemplu prin revizuirea Directivei privind societățile- mamă și filialele acestora și a Directivei privind dobânzile și redevențele; insistă că ar trebui instituit un sistem pentru a asigura obligativitatea prezentării unui document de confirmare către autoritățile fiscale naționale și transmiterea acestuia către Comisie, pentru a certifica această operațiune, protejând astfel piața internă și menținând legătura dintre locul în care sunt generate profiturile și valoarea economică și locul în care sunt impozitate acestea; subliniază că un astfel de sistem ar trebui să fie conceput cu atenție, pentru a evita dubla impunere și litigiile; invită Comisia, sprijinind în același timp promovarea de către OCDE a unei abordări multilaterale a chestiunilor fiscale menite să raționalizeze acordurile fiscale internaționale și să asigure impozitarea profiturilor în locul în care se creează valoarea – să consolideze rolul UE pe scena internațională adoptând o poziție unitară la nivelul tuturor statelor membre și să lucreze la elaborarea unui cadru comun al UE pentru tratatele bilaterale privind aspectele fiscale și să înlocuiască treptat numărul imens de tratate bilaterale individuale în domeniul fiscal cu tratate încheiate între UE și jurisdicții din țări terțe; subliniază că aceasta ar fi soluția imediată pentru a combate practicile constând în alegerea celui mai avantajos tratat; invită, între timp, statele membre să insereze imediat în tratatele lor fiscale clauze de prevenire a abuzurilor, în conformitate cu propunerile privind BEPS;
152. consideră că instituirea unor acorduri de liber schimb trebuie să fie însoțită de o cooperare consolidată în domeniul fiscal, care să împiedice eludarea fiscală de către întreprinderile care concurează pe aceeași piață și care să asigure condiții de concurență echitabile; solicită, prin urmare, Comisiei să introducă dispoziții fiscale în toate

¹ Acestea includ, pentru a nu menționa decât câteva: suspendarea sau rezilierea convențiilor în vigoare privind dubla impunere încheiate cu jurisdicțiile de pe lista neagră; interzicerea accesului la achizițiile publice de bunuri și de servicii din UE și refuzarea acordării de ajutoare de stat pentru întreprinderile bazate în jurisdicțiile aflate pe lista neagră; interdicția aplicată instituțiilor financiare și consultantilor financiari din UE de a înființa sau menține sucursale sau filiale în jurisdicțiile aflate pe lista neagră și luarea în considerare a revocării licențelor pentru instituțiile financiare și consultantii financiari din UE care mențin filiale și continuă să funcționeze în aceste jurisdicții; introducerea unei taxe speciale pe toate tranzacțiile către sau provenind din jurisdicțiile aflate pe lista neagră; examinarea unei serii de opțiuni pentru nerecunoașterea în UE a statutului juridic al întreprinderilor înființate în jurisdicțiile aflate pe lista neagră; aplicarea unor bariere tarifare în cazul schimburilor comerciale cu țările terțe aflate pe lista neagră;

acordurile de liber schimb ale UE, care ar obliga țările partenere să aplice o bună guvernare fiscală și să asigure reciprocitatea în chestiunile fiscale; subliniază că activitatea Platformei pentru o bună guvernare fiscală constituie o bază adecvată pornind de la care acest concept poate fi transpus în practică; subliniază că același lucru s-ar putea aplica acordurilor de cooperare ale UE;

153. invită organismele UE să nu coopereze cu jurisdicțiile considerate a fi necooperante în materie fiscală, nici cu societăți condamnate pentru fraudă fiscală, evaziune fiscală sau planificare fiscală agresivă; solicită ca instituții precum Banca Europeană de Investiții (BEI) și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) să nu mai coopereze, prin intermediarii lor financiari, cu jurisdicții fiscale necooperante; solicită, în plus, organismelor UE să se angajeze să nu acorde finanțare UE societăților condamnate pentru fraudă fiscală, evaziunea fiscală sau planificare fiscală agresivă;
154. invită Comisia să facă uz de toate instrumentele de care dispune pentru a încuraja o abordare mai coordonată față de țările dezvoltate în scopul de a promova o mai mare reciprocitate în chestiunile fiscale, în special în ceea ce privește schimbul de informații cu Statele Unite ale Americii ca urmare a intrării în vigoare a Legii conformității fiscale a conturilor străine; invită, de asemenea, Comisia, în contextul acordului din 27 mai 2015 încheiat între UE și Elveția referitor la schimbul automat de informații privind conturile financiare, să monitorizeze cu atenție, în scopul de a salvagarda piața unică, eliminarea treptată a unor practici fiscale dăunătoare din Elveția, în conformitate cu orientările BEPS, și să se asigure că nu sunt introduse noi măsuri fiscale dăunătoare pe viitor; invită Comisia ca, în cadrul negocierilor sale actuale cu Elveția, să sugereze introducerea în legislația elvețiană a unor norme privind societățile străine controlate; insistă asupra faptului că Comisia trebuie să se asigure că Elveția urmează abordarea UE în domeniul fiscal și să raporteze Parlamentului;
155. reamintește că toate statele membre au ales o abordare multilaterală a schimbului automat de informații, prin intermediul Convenției privind asistența administrativă în materie fiscală și prin revizuirea din 2014 a directivelor UE relevante¹; subliniază faptul că aceste două inițiative sunt elemente-cheie de combatere a evaziunii fiscale și a secretului bancar, deoarece acestea implică obligația instituțiilor financiare de a raporta administrațiilor fiscale o gamă largă de informații cu privire la rezidenții cu venituri generate de active deținute în străinătate;

Țările în curs de dezvoltare

156. subliniază faptul că, la conceperea acțiunilor și politicilor de combatere a evaziunii fiscale, ar trebui să se acorde o atenție specială la nivel național, la nivelul UE și la nivel internațional situației țărilor în curs de dezvoltare și, în special, țărilor cel mai puțin dezvoltate, care sunt de obicei cele mai afectate de evaziunea fiscală practică de societăți și au baze impozabile foarte limitate și o pondere scăzută a impozitelor din PIB; subliniază că aceste acțiuni și politici ar trebui să contribuie la generarea unor venituri publice proporționale cu valoarea adăugată creată pe teritoriul lor, astfel încât să finanțeze în mod corespunzător strategiile lor de dezvoltare, îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului și a agendei de dezvoltare post-2015; salută, în acest context, activitatea Comitetului de experți ai ONU pentru cooperare internațională în domeniul fiscal; solicită Comisiei să sprijine interesele țărilor în curs de dezvoltare în

¹ Directiva UE privind impozitarea veniturilor din economii și Directiva privind cooperarea administrativă.

cadrul inițiativelor internaționale existente și să includă reprezentanți din țările în curs de dezvoltare în Platforma sa pentru o bună guvernare în chestiuni fiscale;

157. solicită membrilor UE și OCDE BEPS să se asigure că noul „Standard pentru schimbul automat de informații privind conturile financiare” elaborat de OCDE include o perioadă de tranziție pentru țările în curs de dezvoltare care nu pot îndeplini în prezent cerințele privind schimbul automat reciproc de informații din cauza lipsei capacităților administrative;
158. invită Comisia să propună măsuri suplimentare pentru a contribui la consolidarea capacităților administrative din țările în curs de dezvoltare, în special în ceea ce privește aspectele fiscale, în scopul de a permite un schimb eficient de informații fiscale cu administrațiile lor; solicită instituirea unei platforme pentru țările în curs de dezvoltare prin punerea în practică a unor proiecte-pilot privind schimbul automat de informații; invită țările în curs de dezvoltare să promoveze acorduri regionale sau alte forme de cooperare privind aspectele fiscale pentru a-și îmbunătăți poziția de negociere față de investitorii străini direcți și față de companiile multinaționale și să abordeze chestiuni de interes comun;
159. invită statele membre să se asigure că propriile agenții de ajutor pentru dezvoltare dețin competențe și cunoștințe tehnice suficiente pentru abordarea problemelor fiscale în politicile lor de dezvoltare, în special din partea ministerelor de finanțe și a administrațiilor fiscale;
160. face trimitere la planul de acțiune prezentat în Rezoluția sa din 8 iulie 2015 referitoare la impactul evaziunii fiscale licite și al evaziunii fiscale asupra guvernării, protecției sociale și dezvoltării în țările în curs de dezvoltare; încurajează toate țările și organizațiile internaționale, cum este ONU, să facă parte dintr-un proces incluziv și să contribuie la agenda fiscală G20/OCDE, combătând BEPS, promovând transparența fiscală internațională și schimbul mondial de informații fiscale, de exemplu prin elaborarea unui standard comun unic de raportare în schimbul automat de informații sau publicarea beneficiarului efectiv; invită Comisia și statele membre să sprijine conferirea unui rol mai important pentru ONU în viitoarele negocieri fiscale internaționale, de exemplu, prin sprijinirea creării unui organism fiscal mondial sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite;

Consultanții fiscali

161. atrage atenția asupra juxtapunerii problematice și discutabile, în cadrul aceleiași companii, a serviciilor de consultanță fiscală, audit și consiliere oferite, pe de o parte, administrațiilor fiscale, de exemplu pentru conceperea de sisteme fiscale sau pentru îmbunătățirea percepției impozitelor și, pe de altă parte, pentru a oferi servicii de planificare fiscală companiilor multinaționale, situație care exploatează slăbiciunile legislațiilor naționale din domeniul fiscal;
162. reamintește existența unui cadru juridic european instituit prin ultimul pachet legislativ privind reforma în domeniul auditului, aprobat de Parlament la 3 aprilie 2014¹; solicită Comisiei să garanteze că dispozițiile legislative pertinente se aplică efectiv în statele membre în termenele prevăzute și în conformitate cu obiectivele vizate;

¹ Texte adoptate, P7_TA(2014)0283 și P7_TA(2014)0284.

163. invită Comisia să înainteze propuneri de orientări pentru sectorul serviciilor de consultanță fiscală și pentru instituirea unui regim UE de incompatibilitate pentru consultanții în probleme fiscale și, în funcție de caz, pentru bănci, instituind un cadru care să prevină în mod eficace conflictele de interese între serviciile oferite sectorului public și celui privat;
164. invită, de asemenea, Comisia să lanseze o investigație pentru a examina situația concentrărilor din acest sector și orice denaturare rezultată a concurenței; recomandă ca această anchetă să ia în considerare în special măsura în care combinarea funcțiilor de consiliere fiscală și audit în cadrul acelorași societăți poate genera conflicte de interese și să propună măsuri în consecință, inclusiv prin introducerea unor mecanisme care să permită separarea departamentelor din cadrul societăților de consultanță;
165. solicită Comisiei să evalueze de urgență posibilitatea de a introduce un cadru legislativ care să prevadă sancțiuni suficiente pentru societățile, băncile, firmele de contabilitate și consultanții financiari care s-au dovedit a fi implicați în punerea în aplicare a eludării fiscale și a planificării fiscale agresive sau în promovarea acestor practici; subliniază că aceste sancțiuni ar trebui să aibă un efect de descurajare și că ar putea include, printre altele, amenzi, restricționarea accesului la finanțare din bugetul UE, interzicerea oricărui rol de consultanță în cadrul instituțiilor europene și, în cazurile extreme și repetate, revocarea licențelor comerciale;

Alte acțiuni la nivel național

166. încurajează alte acțiuni la nivel național în vederea combaterii evaziunii fiscale, respectând cadrele UE și OCDE, deoarece reacțiile necoordonate pot crea noi neconcordanțe și oportunități de eludare a plății impozitelor; subliniază că cel mai bun instrument de combatere a erodării bazei impozabile este cooperarea, mai degrabă decât introducerea unilaterală a unor regimuri preferențiale pentru a atrage investițiile;
167. invită Comisia să stabilească orientări pentru amnistiiile fiscale acordate de statele membre cu scopul de a defini condițiile în care astfel de amnistii ar respecta dispozițiile din tratatele UE referitoare la libera circulație a capitalurilor, la libertatea de a presta servicii, la ajutoarele de stat și la normele privind spălarea banilor, precum și abordarea comună a UE împotriva paradisurilor fiscale; reamintește necesitatea de a utiliza o astfel de practică cu foarte mare prudență pentru a nu-i stimula pe cei care recurg la eludarea fiscală să aștepte următoarea amnistie;
168. invită statele membre să instituie un sistem de reținere la sursă a impozitelor pe redevențe care să asigure și impozitarea redevențelor plătite țărilor terțe care nu au încheiat acorduri fiscale bilaterale;
169. îndeamnă toate statele membre să realizeze, dacă este necesar cu ajutorul tehnic al Comisiei, studii de impact care să acopere efectele de propagare în alte țări, înainte de a introduce orice măsuri fiscale cu un potențial impact în străinătate; solicită o implicare puternică a parlamentelor naționale în chestiunea evaziunii fiscale, deoarece niciun regim sau tratament fiscal nu ar trebui să fie scutit de o evaluare adecvată și de controlul democratic exercitat de legiuitor;
170. îndeamnă cu fermitate statele membre să stopeze și să reconsidere reducerile resurselor alocate administrațiilor lor fiscale, să accelereze investițiile, să sporească eficiența administrațiilor lor fiscale și să asigure o mai bună redistribuire a personalului și

actualizări ale tehnologiei și expertizei, pentru a combate dezvoltarea și a contracara impactul practicilor fiscale dăunătoare, care devin tot mai sofisticate; invită Comisia să furnizeze suportul tehnic pentru aceste eforturi, în special în contextul programului Fiscalis 2020; invită, de asemenea, statele membre să depună eforturi în vederea instituirii unor regimuri mai simple, eficiente și transparente de impozitare, în interesul statelor membre, al cetățenilor și al întreprinderilor;

171. reamintește că achizițiile publice reprezintă 16 % din PIB în zona UE; solicită o evaluare a posibilității de a introduce criterii în materie de fiscalitate, transparență sau de cooperare în licitațiile de achiziții publice în cadrul următoarei runde de modificare a Directivei privind achizițiile publice; invită, de asemenea, statele membre să ia în considerare excluderea de la participarea la procedurile de achiziții publice a societăților care s-au dovedit a fi implicate în sisteme agresive de planificare fiscală și de eludare fiscală;
172. subliniază, în cele din urmă, că regula unanimității din cadrul Consiliului, care conferă fiecărui stat membru drept de veto, nu încurajează ieșirea dintr-o situație de status quo și găsirea unei soluții axate în mai mare măsură pe cooperare; invită Comisia să nu se abțină de la a recurge, atunci când este cazul, la articolul 116 din TFUE, care stipulează următoarele: „În cazul în care Comisia constată că o neconcordanță între actele cu putere de lege și actele administrative ale diferitelor state membre denaturează condițiile de concurență pe piața internă și provoacă din acest motiv o denaturare care trebuie eliminată, Comisia se consultă cu statele membre în cauză. În cazul în care prin această consultare nu se ajunge la eliminarea denaturării în cauză, Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă directivele utile. [...]”;
173. își asumă angajamentul de a continua munca depusă de comisia sa specială, abordând obstacolele care au împiedicat-o pe aceasta să își ducă la bun sfârșit mandatul, și de a da curs în mod corespunzător recomandărilor sale; solicită autorităților sale competente să identifice cel mai bun cadru instituțional pentru a realiza acest lucru;
174. reiterează cererea sa de acces la toate documentele relevante ale UE; solicită Președintelui să transmită această solicitare Comisiei și Consiliului și clarifică faptul că Parlamentul este hotărât să utilizeze toate mijloacele de care dispune pentru a atinge acest obiectiv;
175. solicită comisiei sale competente să dea curs acestor recomandări în viitorul său raport legislativ din proprie inițiativă pe același subiect;
176. invită Comisia în domeniul afacerilor constituționale, care dispune de competența necesară, să monitorizeze aplicarea acestor recomandări, în special cu privire la introducerea de clauze de cooperare obligatorii în Codul de conduită pentru organizațiile incluse în registrul de transparență, precum și cu privire la modificări ale normelor privind accesul la documente între instituțiile UE, cu scopul de a le alinia mai bine la principiul cooperării loiale, prevăzut în TUE;

o

o o

177. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului,

Comisiei, statelor membre, parlamentelor naționale, G20 și OCDE.

LISTA PERSOANELOR CONSULTATE
(REUNIUNI ȘI DELEGAȚII ALE COMISIEI)

Data	Vorbitori
30.3.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Pierre Moscovici, comisar pentru afaceri economice și financiare, impozitare și uniune vamală
16.4.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Serge Colin, președintele UFE (Sindicatul personalului din sectorul financiar) • Fernand Müller, președintele Comisiei fiscale a UFE • Paulo Ralha, președintele Sindicatului lucrătorilor portughezi din sectorul fiscal • François Goris (președinte UNSP-NUOD) pentru Confederația Europeană a Sindicatelor Independente (CESI) • Nadja Salson, Federația Europeană a Sindicatelor din Serviciile Publice • Henk Koller, președintele Federației Europene a Consultanților Fiscali (CFE) • Olivier Boutellis-Taft, directorul general al Federației Europene a Contabililor (FEE) • Ravi Bhatiani, directoarea pentru afaceri juridice a asociației Independent Retail Europe
5.5.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Margrethe Vestager, comisar pentru concurență • Wolfgang Nolz, președintele Grupului de lucru pentru Codul de conduită • Jane McCormick, KPMG, directoarea a departamentului taxe EMA și parteneră principală pe probleme fiscale • Chris Sanger, partener, director mondial politici fiscale, Ernst & Young • Stef van Weeghel, partener la PwC, director mondial politici fiscale • Bill Dodwell, director politici fiscale la Deloitte Marea Britanie
11.5.2015	<p><i>Audierea publică privind deciziile fiscale și practicile fiscale dăunătoare</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Stephanie Gibaud, avertizoare de integritate și fostă angajată a UBS • Lutz Otte, avertizor de integritate și fost contractant în domeniul tehnologiei informației la Julius Baer • Kristof Clerix, Consorțiul Internațional al Jurnaliștilor de Investigație (ICIJ) • Edouard Perrin, membru ICIJ • Richard Brooks, membru ICIJ • Lars Bové, membru ICIJ • Xavier Counasse, jurnalist la cotidianul „Le Soir” • Dominique Berlin, Colegiul European din Paris, Universitatea Panthéon-Assas (Paris 2) • Gabriel Zucman, asistent universitar, London School of Economics and Political Sciences • Achim Doerfer, avocat în domeniul fiscal, autor și filosof al dreptului
12.5.2015	<p><i>Delegația în Belgia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Jacques Malherbe, Universitatea din Louvain (UCL)

	<ul style="list-style-type: none"> • Axel Haelterman, Universitatea din Leuven (KUL) • Werner Heyvaert, expert fiscal, Jones Day • Wim Wuyts, șeful secției impozite – președintele comisiei fiscale FEB-VBO și Hilde Wampers, vicepreședintă impozite - Group Finance FEB-VBO • Christophe Quintard, (expert al FGTB, fost auditor fiscal) • Eric van Rompuy (președinte) și alți membri ai Comisiei buget-finanțe a Parlamentului Federal • Steven Van den Berghe, șeful Serviciului decizii fiscale • Johan Van Overtveld – ministrul de Finanțe (reuniune organizată la 17 iunie 2015)
18.5.2015	<p><i>Delegația în Luxemburg</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Wim Piot, șef impozite, PWC Luxembourg • Nicolas Mackel, director general Luxembourg for Finance • Christine Dahm, directoare, și Mike Mathias, membru al Cercle de Coopération des ONG du développement • Eugène Berger (președinte) și alți membri ai Comisiei pentru finanțe a Parlamentului • Pierre Gramegna, ministrul Finanțelor • Pascale Toussing, directoare pentru chestiuni fiscale, Ministerul Finanțelor, și membri ai administrației fiscale
22.5.2015	<p><i>Delegația la Berna, Elveția</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Markus R. Neuhaus, președintele Consiliului de administrație al PwC Elveția, membru al Biroului președintelui mondial al PwC • Frank Marty, membru al Consiliului director, șef Serviciii financiare și impozite, Economie Suisse • François Baur, delegat permanent la Bruxelles, șef afaceri europene, Economie Suisse • Martin Zogg, membru al Comitetului executiv, șef impozitare națională și internațională, Swiss Holdings • Urs Kapalle, director politică financiară și impozite, Asociația Bancherilor Elvețieni • Mark Herkenrath, Alliance Sud, membru al Alianței mondiale pentru justiție fiscală • Olivier Longchamp, Declaration of Berne (DoB) • Jacques de Watteville, secretar de stat pentru chestiuni financiare internaționale (SIF) • Ambasadorul Christoph Schelling, șeful Diviziei politice fiscale • Adrian Hug, directorul Administrației fiscale federale din Elveția • Ruedi Noser, membru al Consiliului național, șeful Comisiei pentru afaceri economice și impozitare • Urs Schwaller, membru al Consiliului statelor • Ulrich Trautmann, șeful Secției comerț și afaceri economice, delegația Uniunii Europene în Elveția și Liechtenstein • Marco Salvi, cercetător cu calificări superioare, Avenir Suisse
27.5.2015	<p><i>Întâlnirea cu Guvernul Gibraltarului (cu coordonatorii TAXE)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Fabian Picardo, prim-ministru • Joseph Garcia, viceprim-ministru

28.5.2015	<p><i>Delegația la Dublin, Irlanda</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Martin Lambe, director general, Institutul irlandez pentru impozite • Michael Noonan, ministrul Finanțelor • Niall Cody, președintele Comisiei pentru venituri • Liam Twomy (președinte) și alți membri ai Comisiei pentru finanțe a Parlamentului (Oireachtas) + Comisia pentru afaceri europene a Casei Comune/Senatului • Frank Barry, Trinity College Dublin (TCD) • Seamus Coffey, University College Cork (UCC) • Feargal O'Rourke, șef secție impozite, PWC • Conor O'Brien, șef secție impozite, KPMG • Jim Clarken, director general Oxfam Irlanda • Micheál Collins, Institutul Nevin de cercetare economică (NERI).
29.5.2015	<p><i>Delegația la Den Haag, Țările de Jos</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Sjoera Dijkers, deputată, și alți membri ai Comisiei pentru finanțe a Parlamentului neerlandez • Bartjan Zoetmulder, Asociația neerlandeză a consultanților fiscali • Hans Van den Hurk, Universitatea din Maastricht • Indra Römgens, SOMO, organizație de cercetare și networking independentă, nonprofit • Francis Weyzig, Oxfam • Pieterbas Plasman, șef Birou decizii fiscale • Eric Wiebes, secretar de stat pentru afaceri fiscale
1.6.2015	<p><i>Audiere publică privind dimensiunea internațională a deciziilor fiscale și a altor măsuri similare</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • senatorul Mario Monti, fost comisar pentru concurență și pentru vamă, impozitare și piața internă • Tove Maria Ryding, responsabilă pe probleme de politici și sensibilizare în materie de justiție fiscală, Rețeaua europeană de creanțe și dezvoltare (EURODAD) • Antoine Deltour, avertizor de integritate, fost auditor, Pwc Luxemburg
17.6.2015	<p><i>Reuniune interparlamentară pe tema „Planificarea fiscală agresivă și controlul democratic: rolul parlamentelor”</i></p> <p>37 de membri din 18 parlamente naționale: AT, BE, CY, CZ, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, PL, PT, RO, ES, SV</p> <ul style="list-style-type: none"> • Heinz Zourek, director general DG TAXUD • Pascal Saint-Amans, director al Centrului OCDE pentru politică și administrare fiscală
18.6.2015	<p><i>Delegația la Londra, Regatul Unit al Marii Britanii</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • David Gauke, deputat, secretar financiar al Trezoreriei • Jim Harra, director general, impozitarea întreprinderilor, Administrația fiscală și vamală a Majestății Sale • Fergus Harradence, director adjunct, echipa pentru impozitarea întreprinderilor, grupul pentru impozitarea întreprinderilor și impozitarea

	<p>internațională, Trezoreria Majestății Sale</p> <ul style="list-style-type: none"> • Andrew Dawson, șeful echipei pentru tratate fiscale, negociator-șef al Regatului Unit pentru tratatele fiscale • Maura Parsons, director adjunct, șefa Secției prețuri de transfer în cadrul Administrației fiscale și vamale a Majestății Sale și președinta Consiliului pentru prețurile de transfer din cadrul Administrației fiscale și vamale a Majestății Sale • Meg Hillier (președintă), Margaret Hodge (fostă președintă) și Guto Bebb, membru al Comisiei pentru conturi publice a Camerei Comunelor • Prem Sikka, profesor de contabilitate, Essex Business School, Universitatea din Essex • Frank Haskew, director al Comisiei pentru impozite a ICAEW (Institutul contabililor autorizați din Anglia și Țara Galilor) și Ian Young, administrator impozite internaționale • Will Morris, președinte al Comisiei fiscale și al Comisiei fiscale a BIAC Confederation of British Industry (CBI) • Richard Collier, partener principal pe probleme fiscale în cadrul PwC • Joseph Stead, organizația Christian Aid • Meesha Nehru, directoare de programe, Fair Tax Mark
23.6.2015	<p><i>Schimb de opinii cu întreprinderile multinaționale</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Nathalie Mognetti, directoare serviciu impozite, Total S.A. • Martin McEwen, șef serviciu impozite, SSE plc • Christian Comolet-Tirman, director, afaceri fiscale, Grupul BNP Paribas
25.6.2015	<p><i>Întâlnirea cu reprezentanții Guvernului din Bermuda (cu coordonatorii TAXE)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Everard Bob Richards, viceprim-ministru și ministru de Finanțe • Alastair Sutton, consilier juridic UE al Guvernului din Bermuda
2.7.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Richard Murphy, Tax Research LLP și membru fondator al Tax Justice Network • Guillaume de La Villeguérin, vicepreședinte, Taxe și Vămi, Airbus.
17.9.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Jean-Claude Juncker, președintele Comisiei Europene • Pierre Moscovici, comisar pentru afaceri economice și financiare, impozitare și vamă • Margrethe Vestager, comisar pentru concurență
22.9.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Pierre Gramegna, președintele Consiliului ECOFIN, ministru de finanțe, Luxembourg • Dr. Wolfgang Schäuble, ministrul federal al finanțelor, Germania • Luis de Guindos, ministrul economiei și competitivității, Spania • Michel Sapin, ministrul finanțelor și conturilor publice, Franța • Pier Carlo Padoan, ministrul economiei și finanțelor, Italia
16.11.2015	<p><i>Schimb de opinii cu întreprinderile multinaționale</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Monique Meche, Vicepreședinte, Politica publică globală, Amazon • Malte Lohan, Director afaceri corporatiste globale, Anheuser-Busch InBev SA • Mark Hubbard, Șef general taxe, Grupul Barclays Bank • Delphine Reyre, Director politica publică pentru Europa Meridională, Facebook

	• Iain McKinnon, Șef fiscalitatea grupului, HSBC• Krister Mattsson, Șef finanțe corporatiste, Asigurări, Impozite & Trezorerie, Grupul IKEA• Irene Yates, Vicepreședinte, Impozit pe profit, McDonald's Europe• Werner Schuster, Vicepreședinte impozite, Philip Morris International• Nicklas Lundblad, Director general, Politică publică și relații guvernamentale, Google• John Stowell, Vicepreședinte general, Impozite pe profit, Compania Walt Disney• Robert Jordan, Vicepreședinte, Consultant fiscal general, Compania Coca-Cola

LISTA RĂSPUNSURILOR DEFALCATE PE ȚARĂ/INSTITUȚIE
(situația la 16 noiembrie 2015)

Țara	Răspuns
Prima solicitare din 23.4.2015 - termen 31.5.2015	
Suedia	29.5.2015
Jersey	29.5.2015
Guernsey	31.5.2015
Luxemburg	1.6.2015
Finlanda	2.6.2015
Slovacia	3.6.2015
Irlanda	5.6.2015
Țările de Jos	8.6.2015
Regatul Unit	8.6.2015
Franța	10.6.2015
Republica Cehă	11.6.2015
Letonia	16.6.2015
Belgia	16.6.2015
Malta	18.6.2015
Primul rapel din 29.6.2015 - termen 9.7.2015	
Portugalia	30.6.2015
Polonia	2.7.2015
Lituania	3.7.2015
Ungaria	7.7.2015
Croația	8.7.2015
Estonia	10.7.2015
Grecia	10.7.2015
Spania	10.7.2015
Gibraltar	13.8.2015
Danemarca	26.8.2015
Germania	2.9.2015
România	3.9.2015
Italia	17.9.2015
Ultimul rapel din 21.9.2015	
Austria	21.9.2015
Cipru	22.9.2015
Bulgaria	28.9.2015
Slovenia	28.9.2015

INSTITUȚII	Răspuns
Comisia	29.4.2015 3.6.2015 31.8.2015 23.10.2015 9.11.2015
Consiliul	29.5.2015 15.6.2015 27.7.2015

ÎNTRINDERILE MULTINAȚIONALE INVITATE
SĂ PARTICIPE LA REUNIUNILE COMISIEI

Numele	Invitat/Reprezentanți	Situația la 16 noiembrie 2015
Airbus	Guillaume de La Villeguérin, Vicepreședinte, Taxe și Vămi,	A participat - 2.7.2015
BNP Paribas	Christian Comolet-Tirman, Director, afaceri fiscale	A participat - 23.6.2015
SSE plc	Martin McEwen, Șef serviciu impozite	A participat - 23.6.2015
Total S.A.	Nathalie Mognetti, Directoare serviciu impozite	A participat - 23.6.2015
Amazon	Monique Meche, Vicepreședinte, Politica publică globală	A participat - 16.11.2015
Anheuser-Busch InBev	Malte Lohan, Director, Afaceri corporatiste globale	A participat - 16.11.2015
Grupul Barclays Bank	Mark Hubbard, Șef general taxe	A participat - 16.11.2015
Compania Coca-Cola	Robert Jordan, Vicepreședinte, Consultant fiscal general	A participat - 16.11.2015
Facebook	Delphine Reyre, Director politica publică pentru Europa Meridională	A participat - 16.11.2015
Google	Nicklas Lundblad, Director general, Politică publică și relații guvernamentale	A participat - 16.11.2015
HSBC Bank plc	Iain McKinnon, Șef fiscalitatea grupului	A participat - 16.11.2015
Grupul IKEA	Krister Mattsson, Șef finanțe corporatiste, Asigurări, Impozite & Trezorerie	A participat - 16.11.2015
McDonald's Europa	Irene Yates, Vicepreședinte, Impozit pe profit	A participat - 16.11.2015
Philip Morris International	Werner Schuster, Vicepreședinte impozite	A participat - 16.11.2015
Compania Walt Disney	John Stowell, Vicepreședinte general, Impozite pe profit	A participat - 16.11.2015
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne, Director general	A refuzat, din cauza anchetei în curs
Walmart	Shelley Broader, Președinte și director executiv, regiunea EOMA	A refuzat